

GŁOS NARODU

Nr. 38. — ROK XLII.	REDAKCJA, ADMINISTRACJA i Drukarnia, KRAKÓW, UL. ŚW. KRZYŻA 11 KONTO P. K. O. WARSZAWA NR. 140.055. — KONTO P. K. O. KRAKÓW, NR. 401.099.				Redakcja niezamówionych artykułów ale zwraca i nie honoruje, listów nieopłaconych nie przyjmuje.
PIĄTEK 8 LUTEGO 1935.	Předpłata wynosi:	W Krakowie z o noseniem Miesiecznia 5- zł.	z o noseniem z odeszania 4-50 zł.	Na całym obszarze Państwa polsk. z przesyłką pocztową 5- zł.	Za każdą zmianę adresu dopłata 50 gr. Redakcja przyjmuje strony od godziny 11. do 13.
	TELEFONY: REDAKCJA Nr. 101-80. ADMINISTRACJA Nr. 133-44. Drukarnia Nr. 133-44 i 144-03.				

Układ londyński a Niemcy.

Jak było do przewidzenia, bardzo liczne i bardzo urozmaicone są odgłosy tych decyzji, które zapadły podczas narad londyńskich z udziałem ministrów angielskich i francuskich. Jeżeli chodzi o opinię Anglii, Francji, a także i Włoch, przyjęła ona porozumienie angielsko-francuskie z uczuciem wielkiego zadowolenia. Są, oczywiście, różnice w ocenie tego wydarzenia, lecz dotyczą one raczej szczegółów. Wyjątkowa pod tym względem jest jedynomyślność opinii francuskiej zarówno w prasie, jak i parlamencie. Premierowi Flandinowi, który po otwarciu posiedzenia izby deputowanych wygłosił krótką deklarację, streszczającą wyniki obrad londyńskich, cała izba od skrajnej prawicy do ław socjalistycznych zgłosiła wielką owację.

Może nie tak żywo manifestujące się, ale niewątpliwie także bardzo duże i powszechne istnieje zadowolenie w Anglii. Konwencja lotnicza, która w myśl porozumienia, zawartego w Londynie, ma być podpisana, stanowi dla opinii angielskiej najbardziej wartościowy moment osiągniętego porozumienia.

Zobaczmy teraz, jaki jest stosunek do tej sprawy opinii włoskiej. Uważa ona przede wszystkim, że dzięki układom londyńskim zostało odbudowane ścisłe współdziałanie trzech mocarstw: Anglii, Francji i Włoch odnośnie do współpracy z Niemcami. Aczkolwiek prasa włoska przyznaje, że stanowisko Francji w sprawie paktu wschodniego wyszło z obrad londyńskich wzmocnione, to jednak wyraża obawę, że rokowania na temat tego paktu mogą przewlec realizację uchwał londyńskich na czas bardzo długi. Co się tyczy proponowanej konwencji lotniczej, to Włochy uważają ją za bardzo pożądaną, dotychczas bowiem na mocy układu lokareńskiego, Włochy były tylko gwarantami bezpieczeństwa nad Renem, podczas gdy konwencja lotnicza zapewni im wzajemną gwarancję lotniczą ze strony kontrahentów. W praktyce będzie to znaczyło współdziałanie sił lotniczych Francji i Włoch w razie niebezpieczeństwa.

Ale jednocześnie porusza prasa włoska inną kwestję, która zwłaszcza w państwach Małej Ententy nie znajdzie życzliwego odzewu. Stara się, mianowicie, usprawiedliwić konieczność przyznania prawa zbrojeń także Austrii i Węgrom. Włochy, wysuwając postulat dozbrojenia Węgier, chcą dać im pewną satysfakcję i usunąć widoczny niechęć węgierską do porozumienia francusko-włoskiego. Zarówno z głosów prasy włoskiej, jak i opierając się na innych źródłach, należy oczekiwać, że już w niedługim czasie Węgry zajądą anulowania klauzul wojskowych Traktatu Trianonskiego.

Poznaliśmy opinię trzech krajów, najbezpośredniej zainteresowanych układem londyńskim. Teraz przychodzi kolej na czwarte państwo: Niemcy. Gdy pod wrażeniem pierwszych wiadomości z Londynu prasa niemiecka uderzyła w ton triumfu, co znajdowało swój wyraz choćby w takich tytułach, jak: „Traktat Wersalski doznał poważnego ciosu” lub „Traktat Wersalski przestał faktycznie istnieć”, teraz w ujawnianiu swego zadowolenia wykazuje wiel-

szą powściągliwość. Zgodnie z dotychczasową taktyką, niewątpliwie bardzo korzystną dla Niemiec, dyplomacja ich zaczyna już wysuwać różne zastrzeżenia zarówno w sprawie udziału Niemiec w konwencji lotniczej, jak i przeciwko powrotowi Niemiec do Ligi Narodów. Kierownik hitlerowskiej polityki zagranicznej, Alfred Rosenberg, stara się wywołać wrażenie, że Niemcy jeszcze długo będą się dawały prosić, zanim zdecydują się na współpracę w dziele organizacji pokoju. Jest on zdania, że najpierw podjęte winny być bezpośrednie rokowania z odnośnymi państwami celem wyjaśnienia pewnych dla Niemiec jeszcze niezupełnie zrozumiałych kwestii, potem zaś dopiero może nastąpić definitywna odpowiedź na zaproszenie Francji i Włoch. Jest to nowa gra na zwłokę, która jednak bynajmniej nie przesądza ostatecznej decyzji Niemiec.

Jeżeli się uwzględni wszystkie istniejące w tej sprawie możliwości, można raczej przypuszczać, że Niemcy tym razem nie zechcą przeciągać struny. Odniosły one już tyle niewątpliwych korzyści, że muszą w przyszłości stosować taktykę nieco ostrzeźniejszą w obawie ich utraty. Bezwzględnie negatywne stanowisko wobec układów londyńskich mogłoby się okazać dla Niemiec szkodliwe, bo miałyby dwa następstwa, których nawet przy największej zrzeczności nie dałoby się uniknąć. Z jednej strony spowodowałoby to nowe zbrojenia u sąsiadów Niemiec, z drugiej — jeszcze bliższe zacieśnienie porozumienia między trzema zachodnimi mocarstwami a zapewne i innymi państwami, podzielnymi politykę tych mocarstw.

Polityka zagraniczna hitlerowskich Niemiec, mogąc się poszczycić znacznymi sukcesami, doprowadziła jednak do takich zmian w układzie stosunków europejskich, których w żadnym razie nie może zapisać na swą korzyść. Doprowadziła do faktycznej likwidacji umowy w Rapallo, rozluźniając istniejące od czasu wojny niezmiernie bliskie stosunki niemiecko-sowieckie. Przez swą politykę wobec Austrii, przyspieszyła porozumienie między Francją a Włochami, a jeżeli chodzi o stosunki francusko-angielskie, to od czasu wojny nie były one nigdy tak bliskie, jak obecnie. Dziś sytuacja na terenie międzynarodowym przedstawia się w ten sposób: mocarstwa zachodnie, dążąc szczerze do porozumienia z Niemcami i pragnąc z nimi współpracować nad organizacją pokoju, coraz bardziej zacieśniają stosunki między sobą, żeby nie być zaskoczonymi w razie, gdyby się okazało, że podejmowane przez nich próby nie dają ostatecznie pozytywnych rezultatów. Zmusza mocarstwa do tego instynkt samozachowawczy, który jest zawsze silniejszy od wszelkich kombinacji politycznych.

A. D.

Na 15-lecie odzyskania morza.

Warszawa, 7. 2. (Telef.). Na uroczystości 15-lecia odzyskania przez Polskę wolnego dostępu do morza wyjeżdża przedstawiciel ambasady włoskiej p. Citta Dini, który wręczy komisarzowi rządowemu w Gdyni dar miasta Littorii w postaci pamiątkowego pucharu.

Reforma podatku gruntowego.

Warszawa, 7. 2. (PAT.) Wczoraj w godzinach popołudniowych odbyło się pod przewodnictwem premiera prof. dr. Kozłowskiego posiedzenie rady ministrów, na którym przeprowadzono obszerną dyskusję nad projektami ustawodawczymi w zakresie podatków. M. in. rada ministrów poddała szczegółowej dyskusji i uchwaliła projekt ustawy o podatku gruntowym. Projekt ten przeprowadza reformę podatku gruntowego i ustala w zakresie tego podatku jednolite zasady dla obszaru całego państwa. W szczególności projekt wprowadza nowe zasady klasyfikacji gruntów oraz ustala podstawy taryfy podatku gruntowego, zmieniając zarazem system dodatków samorządowych na udział samorządu w podatku państwowym. Projektowana ustawa nie zwiększy

ogólnej kwoty dotychczasowego wymiaru podatku gruntowego, wprowadzi natomiast w granicach tej kwoty równomierny rozkład podatku.

Wśród innych projektów podatkowych uchwalono projekt ustawy o odsetkach od zaległości w podatkach państwowych i samorządowych. Ustawa ta obniży dotychczasowe odsetki, płacone od tych zaległości, do 0.4 procent od zaległości, rozłożonych na raty, i 0.75 procent od wszystkich innych.

Rada ministrów uchwaliła również projekt ustawy, zmieniającej dotychczasową ustawę o opłatach stempowych. Projekt porządkuje dotychczasowe przepisy prawne i wprowadza szereg ulg, związanych z obrotem handlowym.

—000—

Szkoda pieniędzy na wyczyny challenge'u

Ślusznej decyzji nie należy psuć wciąganiem młodzieży szkolnej.

Warszawa, 7. 2. (Telef.). „Wieczór Warszawski” ogłasza rozmowę z szefem lotnictwa wojskowego pułk. Rayskim, który oświadczył, że przyczyną naszego wycofania się z challenge'u były wysokie koszty udziału w tych zawodach i nadmierny wysiłek techniczny, który pociąga za sobą ten udział. Challenge kosztował 3 miliony zł., nowy musiałby kosztować co najmniej 4 miliony złotych. W organizacji technicznej i przygotowaniu bierze udział cały personel Centralnego Inst. Badań Technicznych, a tymczasem nas na to nie stać. Lepiej

wypadnie dla nas zająć się budową płatowców, które byłyby użyte w służbie lotnictwa sportowego i komunikacyjnego. Zwyciężyliśmy dwukrotnie, pokazaliśmy, co umiemy i to nam wystarcza. Naszym zadaniem jest dać wszystkim możliwość latania. Będziemy się starali wprowadzić w 7 i 8 kl. gimnazjum szkolenie szybowcowe. Musimy opracować to tak, aby nauka szybownictwa gwarantowała młodzieży jak największe bezpieczeństwo(?). Realizacja tego projektu potrwa nie rok, nie dwa, trzeba ją będzie systematycznie i celowo urzeczywistniać.

Drewniane kino w centrum Warszawy

na szczęście bez ofiar ludzkich wczoraj spłonęło.

Warszawa, 7. 2. (PAT.) Dziś po godz. 12 w poł. wybuchł pożar w kinie „Gloria” przy ul. Marszałkowskiej 114. Powodem pożaru było zapalenie się ekranu od pieca amerykańskiego, znajdującego się na scenie. Podczas wybuchu pożaru w kinie znajdowało się 6 osób, które zajęte były próbą wyświetlania filmu. Ogień szybko objął cały drewniany gmach kina. Całe kino wraz z urządzeniami spłonęło niemal do szczętnie. Wypadku z ludźmi nie było. Właścicielem kina jest Gustaw(?) Lejman. Obli-

eza on swe straty na 150 tys. zł. Kino nie było ubezpieczone. Natomiast dom, w którym mieściło się kino jest ubezpieczony. W akcji ratunkowej wzięły udział 3 oddziały (1, 2, 3) straży ogniowej pod kierunkiem gł. komendanta straży ogniowej.

Na miejsce pożaru przybyli przedstawiciele władz bezpieczeństwa. Zaznaczyć należy, że kino „Gloria” czynne jest zwykle od godziny 12 w poł., lecz dziś powodu przygotowań do premiery, miało być czynne dopiero od godz. 16-ej.

Francja wprowadzi 2-letnią służbę wojskową.

Paryż, 7. 2. (Tel. wł.). „Petit Journal” omawia ponownie kwestję przedłużenia służby wojskowej do dwu lat. Rząd francuski zamierza załatwić tę kwestję przed kwietniem. W kołach wojskowych uchodziła skłowa we Francji będzie wprowadzona.

omawia ponownie kwestję przedłużenia służby wojskowej do dwu lat. Rząd francuski zamierza załatwić tę kwestję przed kwietniem. W kołach wojskowych uchodziła skłowa we Francji będzie wprowadzona.

Poprzedz. siostry marsz. Piłsudskiego.

Wilno 7. II. (PAT.) Pociąg ze zwłokami śp. Zofii z Piłsudskich Kadenacowej przybył do Wilna dziś rano o godzinie 7.18. Na dworcu pojawili się członkowie rodziny, przedstawiciele władz wileńskich i liczna publiczność. Ekspozycja zwłok z dworca kolejowego do kościoła Pobernardyńskiego odbędzie się dziś o godz. 11.30. Msza św. żałobna za duszę Zmarłej odprawiona będzie w piątek 8 lutego o godzinie 12 w południe, poczem nastąpi wyprowadzenie zwłok na cmentarz Pobernardyński.

Warszawa, 7. 2. (Telef.). Naczelną lekarz Ubezpieczalni w Warszawie dr. Ant. Hall zgłosił rezygnację z zajmowanego stanowiska a jego miejsce zajął dr. Niedzielski, dotychczasowy jego zastępca.

Kupuj tylko
W DROGERII im. SW. TERESY
STEFANA HYŁY KRAKÓW, WISŁA 6.
mydła, kremy, perfumy, wody kolońskie
kosmetyki, gabki, galanteria toaletowa
złota, chemikalia i t. d.
TOWAR W WIELKIM WYBORZE,
NAJLEPSZEJ JAKOŚCI.
Ceny niskie. Ceny niskie.

W SPRAWIE ŚWIADECTW PRZEMYSŁ.

Warszawa, 7. 2. (Telef.). Ministerstwo Skarbu wydało do izb skarbowych okólnik w sprawie zaniechania postępowania karnego za nieterminowe nabycie świadectw przemysłowych na r. 1935.

O czym piszą inni?.. Panowanie — doktryneryzmu.

Pleniadze wyborcze...

Bez komentarzy podajemy oświadczenie posła Rybarskiego złożone we wtorek w Sejmie. Brzmi ono:

„Dnia 28 października 1931 roku, mówiłem o tem, że rząd w okresie wyborów zwrócił niemieckiemu Związko- wi Górniczo-Hutniczemu sumę około 600.000 zł., którą potem dano na wybory dla B. B. Mówiłem o Ministerstwie Skarbu. Potem spotkałem się z zaprzeczeniem. „Gazeta Polska“ z dnia 29-go października 1931 r. tak scharakteryzowała moje słowa:

„Oświadczenie p. Rybarskiego było wręcz kłamliwe i swem kłamstwem wkroczało w sferę komizmu“.

Otóż ja mam zwyczaj wracania do spraw niezalatwionych i mogę przytoczyć panu min. skarbu odpis pisma Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego:

Pismo to dosłownie brzmi:

„Katowice, dnia 10 listopada 1930 r. P. O. 6267/106. Zwrot należności za opłaty ubezpieczeniowe.

Do Związku Pracodawców Górnośląskiego Przemysłu Górniczo-Hutniczego w Katowicach na ręce Dyr. Biura inż. Tarnowskiego.

Na skutek reskryptu ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej w Warszawie z dnia 6-go listopada br. nr. 32274 P. III. zawiadamiam, że wydaję równocześnie polecenie asygnowania na ręce Pana Dyrektora 650.000 zł. (sześćset pięćdziesiąt tysięcy złotych) tytułem zwrotu należności za opłaty ubezpieczeniowe. Za wojewodę (—) Dr. Helmski, naczelnik wydziału P. O.“.

Nawet młodzież konserwatywna...

W doskonale redagowanym piśmie młodzieży konserwatywnej, „Problemy“, p. A. Bocheński, pisze o Berezie. Artykuł uległ częściowej konfiskacji. Z nieskonfiskowanych ustępów warto zacytować następujące:

„Jeśli myślimy o Berezie Kartuskiej, to narzucają się aspekty: moralny, prawny i polityczny. Pierwsze dwa są bardzo dla nas ważne, najważniejsze, nie tylko dla własnej wagi, ale i przez wpływ, jaki wywierają na aspekt trzeci, polityczny. Zda się, że między naszymi czytelnikami nie ma wątpliwości co do tego, jak problem Berezy wygląda z dwu pierwszych punktów widzenia. Mimo to rozpatrzmy go chętnie, gdyż nie vis major. Nie możemy pisać wszystkiego. Ograniczamy się do trzeciego, politycznego aspektu tej bolesnej sprawy, podkreślając raz jeszcze, iż to tylko może być w interesie Racji Stanu Państwa, co zgodne jest z aspektem moralnym i prawnym zagadnienia. Tu jednak przejdziemy cele doraźne, dla których Obóz został założony, traktując je możliwie bardzo obiektywnie i spokojnie. Celami tymi są niewątpliwie: 1) Walka z niebezpieczeństwem terroru i rewolucji ze strony młodej endecji. 2) Walka z objawami dzikiego antysemityzmu ze strony młodej endecji. 3) Walka z separamizmem i terrorem ukraińskim. 4) Walka z komunizmem“.

Następnie szczegółowo udowadnia p. Bocheński, że Bereza nie osiągnie żadnego z tych czterech celów politycznych... A więc nawet młodzież konserwatywna! Przypomnieć należy, że w poprzednim numerze „Problemy“ pojawił się wywiad z jednym z więźniów brzeskich i uległ konfiskacji w całości.

Serdeczność min. Becka cieszy Berlin.

Hitlerowski „Berliner Tageblatt“ jest zachwycony oświadczeniem p. min. Becka.

„Beck, niezdolny z natury do rozlewnej serdeczności znalazł słowa prawie nie-Beckowej serdeczności i ciepła (fast unbeckischer Freimut und Wärme) w stosunku do innego państwa, a mianowicie: Niemiec. „Słów o takiej sile, tonie i takim cieple...“

Cały artykuł hitlerowskiego dziennika ujmuje „A. B. C.“ w następujące punkty:

„1) Niemcy uważają stosunek Polski do siebie za oparty na serdeczności i cieple, w przeciwieństwie do stosunków Polski z innymi państwami;

2) uważają, że sojusz polsko-francuski to „stare, pozostające w mocy litery“, a stosunki niemiecko-polskie to „nowa, wchodząca w moc rzeczywistość europejska“.

Rząd w pogrzebie ś. p. Limanowskiego

„Kurjer Poranny“ podnosi udział rządu z premierem na czele w pogrzebie socjalisty

Jedną z najważniejszych cech obecnego okresu historii jest — panowanie doktryny, czyli — uparty doktryneryzm. Tak jest w dziedzinie ustrojów politycznych, jak społecznych, jak wreszcie w dziedzinie kultury. Zjawisko to występuje szczególnie wyraziście w Rosji i w Niemczech.

WOJNA Z ANIOŁAMI. — W Rosji — jak wiadomo — „niema Boga“, skutkiem tego religja „z wszystkimi przyległościami“ (ulubione wyrażenie tow. Jarosławskiego) skazana jest na śmierć. Logika, której nie zarzucić nie podobna, prócz tego, że się opiera o fałszywe założenie.

Ta wojna z religją przybiera często tragiczne formy. Czasem jednak — poprostu komiczne.

Państwowe towarzystwo wydawnictw muzycznych w Moskwie nie ścierpiało słowa „król“ w tytule jednej ze starych pieśni p. t.: „Król w Thule“. I zmieniło tytuł na: „Stary (!) w Thule“... W kraju sowieńców król jest wyrażeniem potępionem, jest na indeksie bolszewickim.

Ten wypadek rozpetał w Bolszewji furję walki z „kontrrewolucyjnymi pojęciami“ w literaturze rosyjskiej. Rozpoczęto proces oczyszczania arcydzieł literatury z takich pojęć, jak: „Bóg“, „religia“, „Kościół“ itp. — oczywiście, o ile się autor odnosił do nich z szacunkiem. Jeśli je zwalczał lub zohydza to — rzecz jasna — pojęcia te i wyrażenia zostawiono w spokoju.

Przydarzyło się, że ktoś zwrócił uwagę władz na Puszkina. Autor „Oniegina“ lubił używać wyrażenia „anioł“. To jednak technicznie „burżuazja“ i „kontrrewolucja“. — Więc usunąć „anioła“ z poezji Puszkina. Niema aniołów w Rosji.

USTAWA STERYLIZACYJNA W NIEMCZACH. — Przed rokiem wprowadzono w Niemczech tzw. ustawę sterylizacyjną, ustawę niemoralną, potępioną tak przez naukę, jak przez religję. Nie pomogły protesty Kościoła, nie pomógł nawet głos ostrzegawczy Kurji Rzymskiej, która za pośrednictwem „Osservatore Romano“ zaprzeczyła kolportowanej przez hitlerzyńskie wiadomości, jakoby z teologicznego punktu widzenia ustawa taka była bez zarzutu. Ustawa weszła w życie i zaczęła być wykonywana.

Prasa niemiecka donosi, że według obliczeń prawniczego organu, „Juristische Wochenschrift“, przeprowadzono w roku 1934 ni mniej, ni więcej tylko — około 200 tysięcy zabiegów sterylizacyjnych. — „W imię czystości rasy“. Bo „czystość rasy“ jest dziś w Niemczech taką samą wiarą mistyczną, jak np. w Rosji jest nią marksizm, leninizm, materializm dziejowy.

„MYŚL W OBCEGACH“. — P. Mackiewicz dał swoim wrażeniom z Rosji tytuł: „Myśl w obcęgach“. Jest to trafne określenie stosunków panujących w Rosji. Obcęgami urzędowej doktryny ujęto myśl, świat uczuć, wierzeń t. zw. obywatela. Obcęgami G. P. U., obcęgami donosów, więzień tortur...

Tytuł książki p. Mackiewicza nadaje się także jako określenie dla stosunków panujących w Niemczech. I wszędzie tam, gdzie urzędowa doktryna odnosi „triumfy“ nad duszami przy pomocy narzędzi gwałtu i terroru.

P. Rosenberg, teoretyk „religji krwi“ w III Rzeszy, przemawiał niedawno w Düsseldorfie na temat: „Technika i kultura“... Mówił o „rewolucji“, którą narodowy socjalizm przeprowadził w dziedzinie kultury. Rewolucja polega na tem, że dziś w Niemczech — wołał p. Rosenberg — człowiek ma „zasadniczo (!) inny (!) obraz świata, niż minione wieki“. Inaczej zatem patrzy na „świat“, a więc na człowieka, na życie, na naród, na ludzkość. Powstał cały nowy „światopogląd“.

MUZEUM TORTUR. — P. Rosenberg sądzi, że dzięki „rewolucji“ udało się z głów ludzkich wypędzić takie pojęcia, jak: sprawiedliwość i miłość, ludzkość i godność.

Czyż można np. wyobrazić sobie obecność rządu włoskiego na pogrzebie socjalisty wśród czerwonych sztandarów, niesionych przez ulice Rzymu, lub udział rządu niemieckiego w Berlinie czy też austriackiego w Wiedniu w podobnym uroczystym, żałobnym obchodzie?

ność człowieka. Stalin podobnie jest przekonany, że jego zakaz drukowania słowa: „anioł“ — oznacza zniszczenie świata nadzmysłowego.

Dzieci „straszne dzieci“ z dramatu K. H. Rostworowskiego... Ludzie podobni do owego doktrynera, który gdy mu zwracano uwagę, że rzeczywistość jest przeciw jego teorii, — odpowiadał: „Tem gorzej dla rzeczywistości!“

Dziecięce zabawki, dziecięce domki z kart, dziecięce zamki na lodzie — mają krótki żywot. Podobny los czeka zamki budowane przez dzisiejsze straszne dzieci w Rosji i w Niemczech. Podobny, ale nie tensam. Z dzisiejszych zabawek nie zostanie nic, — chyba trochę śmieci, które służąca bez trudności usunie. Z zabawek „strasz-

nych dzieci“ w Rosji i w Niemczech zostanie trwalszy ślad.

Jest pod Norymbergą stary zamek książąt bawarskich ze słynną „wieżą tortur“. Zwiedzający ją podziwiają kołyski nabite gwoździem, w których kołysano nieprzyjaciół księcia, — „żelazną dziewczę“, fufara wyłożony nożami, które przecinały na wylot ofiarę, — maszyny do wyciągania kości ze stawów i t. p.

Za lat 100, 200, kiedy znikną „wodzowie“ Rzeszy i Rosji, podróżnik będzie w osobnych muzeach tych krajów oglądał pamiątki tych lat okropnych. Kiedy to myśl ludzką i najszczytniejsze uczucia ludzkie brano w „obcęg“.

I będzie podziwiał całe generacje, że się zdobyły na — cierpliwość, i że tak prawie bez większego oporu pozwoliły panować nieludzkiej doktrynie. W. Z.

Ferment wśród młodzieży ludowcowej.

II. Dążność do wyrabiania samodzielności myślenia u chłopów jest w zasadzie bardzo słuszną, w rzeczywistości jednak jest to obłuda, gdyż takie „samodzielne dochodzenie do wiedzy“, „szukanie i odnajdywanie prawdy“ jest niewykonalne i nie bywa też wcale wykonywane. Natomiast jadąc na koniku samokształcenia i wmawiając w młodzież, że to ona sama dochodzi do wiedzy, podaje się jej wszystko, co się chce i w dodatku osiąga się jeszcze dalej idące „kurare in verba magistri“, niż przy normalnem nauczaniu. Okazuje się to na wychowankach „Uniwersytetu Ludowego“ (dawniej w Szczecinie, obecnie w Gdaniu pod Przeworskiem), gdzie szkołą się zastępy „przodowników wiciowych“ pod kierunkiem p. Solarza. „Przodownicy“ ci są podobno bardzo energicznymi, a przez to podciągają młodzież; jednak światopogląd ich jest ciasny, a „samodzielność myślenia“ ograniczona tylko do „wiciowych“ hasel, a nowych poglądów, nowych argumentów nie przyjmują, wierząc świącie w zdobyte „samodzielnie“ wiadomości.

ANTYKLERYKALIZM. Ścisła konsekwencję w rozprawianiu powyższych postulatów „oświatowo - wychowawczych“ w literaturze „wiciowej“ widzimy tylko wtedy, gdy chodzi o uderzenie w duchowieństwo katolickie. Gdy więc mowa o nie zależności organizacji i budzeniu ducha samodzielności, twierdzi się, że księża zakładając stowarzyszenia katolickie z jednostronnym, mającym interes w przypodobaniu się proboszczowi, tego właśnie ducha w młodzieży zabijają. Wskazując na szkodliwość autorytetów na rozwój życia zbiorowego, robi się przytyki pod adresem księży, którzy uzurpują sobie „nadmierny autorytet“ w stosunkach z ludem, a pracę oświatową (K. S. M.) prowadzą w sposób apodyktyczny. Twierdzi się również, że to księża pielęgnują zabytki szlachetczyzny, wymagając wiecznego kłaniania się i unizniania i wychowując w tym duchu młodzież.

Antyklerykalizm stanowi bardzo integralną część składową ideologii Zw. Mł. Wiejskiej. Przybiera on różne formy. Raz wyraża się w krytykowaniu i na zebrań i na łamach gazet „wiciowych“, księży nieprzychylnych Kołom Młodzieży, kiedy indziej w nawoływaniach, by „oddzielić kler od religji“, innym razem wywodzi się, że właściwie dopiero ruch „wiciowy“ wprowadza prawdziwe chrześcijaństwo (sic!), które Kościół trzymając z kapitalistami zdeformował, zachwala się młodzieży obyczajem i kult religijnym pogańskich Słowian (Niećko) i t. d. Nad tem wszystkim jednak góruje wołanie o niezależne, wyzwolone z pod autorytetu Kościoła, myślenie religijne, innemi słowy — o „myśl wolną“.

Nie są to zapewne „oddolne“ idee. Lokalne zatargi Kół Młodzieży z duszpaster-

zami na tle kwestji autorytetu albo konkurencji Kat. Stow. Młodzieży, nie mogły być same z siebie przyczyną tak daleko posuniętej sprzeczności z katolicyzmem. Z istnienia tej sprzeczności, bardzo wiele młodzieży związkowej nie zdaje sobie sprawy, i dlatego nie można jeszcze przewidzieć (jak to słusznie zauważył w „Ateum Kapłańskim“, Nr. 1. 1934, obserwator tego ruchu. Ks. J. Zięba), czy zdrowe, katolickie elementy, nie obudzą się kiedyś i nie wezną góry w tej organizacji Zw. Mł. Wiejskiej, którą, jak widać, ktoś chciał by konieczności użyć do celów antyklerykalnych.

„ZNICZ“. Do niedawna można było sądzić, że działający w zachodniej Małopolsce oddział Zw. Mł. Wiejskiej ze swoim piśmem „Znicz“, nie jest jeszcze dotknięty temi nastrojami. Ostatnimi jednak czasami w „Zniczu“ coraz więcej spotykamy opisów zatargów z księżmi po parafjach, co by wskazywało na to, że hasła wnoszone przez „Wici“ przyjęły się i w „Zniczu“. Sądzimy, że istnienie na terenie tych samych wsi katolickich Stow. Młodzieży samo przez się nie powinno być powodem walki „Znicza“. Ostatecznie bowiem trzeba uznać, że K. S. M. jako czysto apolityczna organizacja, należąca do Akcji Katolickiej ma inne cele niż „Znicz“, będący komórką pracy przygotowawczej dla ruchu ludowego i nie można się temu dziwić, że młodzież, zwłaszcza dojrzalsza, katolickiej organizacji potrzebuje. Jasne więc, że i „zniczowcy“ musieli ostatnimi czasami bardzo się zradykalizować, skoro księża decydują się tu i ówdzie na otwarte ostrzeżenie młodzieży przed tą organizacją, jak to np. wedle „Znicza“ Nr. 2/34 str. 6—7 miało być ostatnio w mieleckim („Z misją katolickich w Rzędzianowicach“).

Stosunek duchowieństwa do Kół Młodzieży Wiejskiej, jako zabarwionych politycznie, musi być neutralny, gdyż zwłaszcza w obecnych czasach jakiegokolwiek partyjne zaangażowanie się duszpasterstwa jest szkodliwe dla religji. Lecz księża wcale nie zwalczali tego ruchu, gdyby on nie stał w kolizji z nienaruszalnymi zasadami katolickimi. Może jeszcze jednak tutaj, na terenie Małopolski, nie jest źle, może dzięki takto księżom i działaczom Akcji Katolickiej, stosunki z Kołami Młodzieży Wiejskiej ułożą się dobrze. Byłoby to, z wielkim pożytkiem dla przyszłości ruchu ludowego nie tylko w Małopolsce. W atmosferze spokoju i chęci porozumienia, pokazałoby się, że kolizje „zniczowców“ z katolicyzmem, posiadają jeszcze charakter incydentalny, a grunty ideowy jest dobry. Można go utwierdzić, a wtedy prądy wolnomyslicyjskie naprowadzane przez „wiciarzy“ straciłyby oparcie. K. M.

Dziś i codziennie

„WANDA“

w teatrze świetlnym

Rozpiewana karnawałowa piosenka, niefrasobliwym humorem wiedeńskim, arcywesoła farsa która obecnie króluje na ekranach największych kin całej Europy.

Muszę być młody

Przeabawna komedia omyłek niewysłowionej wdzięku przemitych melodji. — W rolach głównych:

Liana Haid, Herman Thimig

Leo Slezak, Hans Moser.

Fascynująca treść. — Sensacyjna akcja. — Wspaniała wystawa. — Barwna muzyka. — Wesoły żart. — Zawrotne tańce karnawałowe. — Przeabawne przygody młodego starca i starego młodzieńca. Trzy płomienne serca i jedno małe zakochane serduszek. — Ponadto w programie najnowsze tygodni. dźwięk. Początek seansów w dniu powszednim o godz. 5, 7 i 9-10 w niedzielę i święta o godz. 3 pop. Program Nr. 19.

W sobotę dnia 9 bm. o godz. 3 pop. W niedzielę dnia 10 bm. o godz. 10 i 12 przedp. Poranki filmowe JULIKA w głównej roli Gitta Alpar, Gustaw Fröhlich, Tibor Halmay Ceny miejsc od 50 gr.

Na ziemiach Rzplitej.

Kompozytor Feliks Nowowiejski
szambelanem papieskim.

Dnia 3 lutego br. Ks. Kardynał Prymas Hlond wręczył panu Feliksowi Nowowiejskiemu nominację na szambelana papieskiego, który to tytuł nadał mu Ojciec św. w uznaniu licznych zasług w dziedzinie muzyki kościelnej. Pan Szambelan Nowowiejski jest autorem wielu znanych kompozycji, jak oratorium „Quo vadis“, „Legenda Bałtyku“, „Rota“, oraz całego szeregu innych patriotycznych pieśni. Szczególnie bogaty jest repertuar jego kompozycji religijnych. Ostatnimi czasami p. Nowowiejski ułożył charakterystyczny zbiór symfonii organowych, które niebawem mają się ukazać w druku. (KAP).

Polska komunikacja lotnicza w r. 1934

W roku ubiegłym, który był 14 rokiem istnienia w Polsce komunikacji lotniczej, a 6-ym działalności państwowo-samorządowej instytucji Polskie Linie Lotnicze „Lot“ polski samoloty komunikacyjne przewiozły: pasażerów 18.198, bagażu 183.765 kilogramów, towaru 179.08 kg., poczty 29.040 kg., gazet 18.676 kg., przy przeciętnej regularności przelotów 95 proc. i pełnem, 100 proc. bezpieczeństwie.

W porównaniu z latami ubiegłymi, a w szczególności z rokiem 1933 cyfry przewozów, dokonanych polskimi samolotami w roku 1934 wzrosły znacznie i to zarówno w dziedzinie przewozu pasażerów, jak i poczty oraz gazet.

Należy przytem podkreślić, że w roku 1921, przewieziono pasażerów 195, a bagażu i towarów 7.600 kg.

Zaspy uniemożliwiają komunikację.

Wskutek zasp śnieżnych komunikacja autobusowa na liniach Slonim — Nowogród, Slonim — Baranowice i Slonim — Różanka jest całkowicie wstrzymana. Do pociągów pociągów komunikacji międzynarodowej Stępcze — Warszawa przyjeżdżane są po dwa parowozы.

Walny Zjazd Akad. Związku Morskiego

W dniach 2 i 3 bm. odbył się w Warszawie Pierwszy Ogólnopolski Zjazd Delegatów Akadem. Związku Morskiego R. P. Jest to organizacja sportowo-ideowa. Dąży ona z jednej strony do trwałego związania całego społeczeństwa, a zwłaszcza młodzieży z Bałtykiem, i pragnie pełnego wyzyskania naszego dostępu do morza. Równocześnie jako Organizacja o charakterze także sportowym, prowadzi A. Z. M. żywą propagandę sportu żeglarskiego w Polsce. — Na Zjeździe uchwalono Deklarację Ideową, stwierdzającą wybitnie społeczny charakter Związku, przeprowadzono szereg wniosków dotyczących nowego Statutu, urządzenia obozów, realizacji zainteresowań handlowo-kolonijalnych A. Z. M. i t. p. — Prezesem wybrano radcę J. Grzywaczewskiego. W Zjeździe wzięło udział około 100 delegatów ze wszystkich miast uniwersyteckich Polski, a także reprezentanci środowiska krakowskiego z Prezesem Oddziału p. B. Leśnodorskim na czele. Następny Zjazd odbędzie się prawdopodobnie w Krakowie.

Groźny pożar w Myszkowie.

W zakładach włókienniczych w Myszkowie pod Zawierciem wybuchł groźny pożar. Pastwą pożaru padła jedna z hal fabrycznych. Po kilku godzinach pożar został przez kilkanaście oddziałów straży ogniowej ugaszony. Odbudowa hali potrwa kilka tygodni, w ciągu których 50 robotników pozostanie bez pracy. Przyczyna pożaru narazie nieustalona.

150 zapalniczek pod suknią.

Funkcjonariusze Straży Granicznej przytrzymali w pociągu na linii Katowice — Warszawa niejaką Józefę Placek z Warszawy, podejrzaną o przemykanie towarów z Niemiec do Polski. Przeprowadzona u niej rewizja osobista potwierdziła te podejrzenia, albowiem znaleziono u niej ukryte pod suknią 150 sztuk zapalniczek oraz 1 kg. kamieni do zapalniczek. Przemysł skontfiskowano, a przeciwko przemytnicze wytoczono dochodzenia karne.

Kto zamordował dyrektora w Zduńskiej Woli?

Śledztwo w sprawie tajemniczego morderstwa, dokonanego przed kilku dniami na osobie dyrektora gimnazjum państwowego w Zduńskiej Woli ś. p. Edwarda Biegańskiego, doprowadziło do aresztowania wóznego gimnazjum T. Sowińskiego i jego brata Michała. Aresztowani oni zostali pod zarzutem współdziałania w morderstwie.

Lawiny pochłaniają liczne ofiary.

Liczba ofiar lawin śnieżnych, jakie spadły w Austrii w ostatnich dniach, podniosła się do 19-ciu. Poza to w Montafontal w Przedarulanji lawina zasypała dom, w którym znajdowało się 5 sportowców. O losie zasypanych dotychczas brak wszelkich wiadomości.

Z Berna szwajcarskiego donoszą o nowej wielkiej katastrofie, jaka wydarzyła się w kantonie Graubunden w pobliżu wsi Azun.

Sowieckie badania lotnicze okolic podbiegunowych.

3 samoloty sowieckie wystartowały do lotów podbiegunowych. Lotnik Farić lecąc przez Archangielsk na wyspę Wajgacz, lotnik Czerewicz do ujścia Jenisseju przez Krasnojarsk, a lotnik Kozłow przez Wologdę, Archangielsk na wyspy Morzowe, dokąd startuje również wybawca Nobilego Babuszkin. Lotnik Antiszew, który odbywa lot Moskwa — Nowy

Port przy ujściu Obi, wylądował w Tiumeniu (Syberja zachodnia) a lotnik Galyszew lądował w Nowym Sybirsku. Poza to startują z Moskwy ratownicy „Czeluskinowców“, a mianowicie Molokow na wyspę Dickson i Wodopianow do przylądka Schmidta (miejsce katastrofy „Czeluski“).

DZIS w kinie SWIT ul. Straszewskiego 18.

Wielkie widowisko filmowe! — Dzieło dwu wielkich sław! — Scenarzysta stworzył genialny pisarz FRACISZEK MOLNAR. — Realizował słynny twórca monumentalnych filmów FRANK BORZAGÉ

Chłopcy z placu broni

George Breakey, Jimmy Butter, Ralph Morgan, Luis Wilson, Donald Haines.

W programie doskonałe dodatki dźwiękowe. — Dochód procentowy przeznaczony na rzecz Komendy Hufców Harcerzy w Krakowie.

Przedstawienia codziennie o godz. 5, 7 i 9. — W niedzielę od 3 popołudniu.

Książę Woroniecki kradł z głodu kury.

W sądzie warszawskim toczył się proces przeciw księciu Władysławowi Woronieckiemu o kradzież kur na szkodę jego rodziców. Oskarżony tłumaczył się, że przed pięciu laty, po utracie posady w magistracie, znalazł się bez pracy i nie miał z czego żyć. Udał się więc do rodziców, którzy mają majątek w Węzowie w gminie Mogielnica. Rodzice jednak sami znajdując się w ciężkich warunkach, nie chcieli przyjąć syna do domu. Książę złożył w sądzie dowody, że nie gardzi żadną pracą. Przez pewien czas pracował przy budowie szosy i przy kopaniu ziemniaków. Dopiero ostatnio znalazł pracę w biurze technicznym. Sąd uwolnił zubożałego księcia od kary.

Morderca ujęty po 14 latach.

W Warszawie aresztowano Mendla Honigsona, który zamordował w 1921 roku Basię Pajewicz, córkę kupca u którego pracował. Honigson po morderstwie zbiegł zagranicę i służył przez dwanaście lat w Legii Cudzoziemskiej, gdzie dosłużył się stopnia oficerskiego. Do Polski przybył, gdyż dowiedział się o śmierci swych rodziców, którzy pozostawili majątek.

Dwa lata aresztu za czeki bez pokrycia.

Przed sądem grodzkim w Tarnowie stanęli Chanina i Samuel Braunowie, właściciele sklepu konfekcji damskiej w Tarnowie, oskarżeni o puszczanie w obieg czeków bez pokrycia na łączną wartość przeszło 10.000 zł. Poszkodowanych zostało kilkanaście osób. Oskarżeni zostali skazani na 2 lata aresztu każde oraz grzywnę po 4.000 złotych.

ŚMIERTELNY WYPADEK PODCZAS SANIECZKOWANIA. W Tuchowie koło Tarnowa wydarzył się nieszczęśliwy wypadek. W czasie sanieczkowania się Wł. Pletracho wyrzucił się z sankami i uderzył głową o zamrażnięty grunt tak nieszczęśliwie, że doznał pęknięcia potłuszczy i poniósł śmierć na miejscu.

„SPORTOWY“ PROCES. Przed sądem okręgowym w Stanisławowie, jako odwoławczy stanęło trzech sportowców z Halicza Urbański, Rabiner i Bednarek oskarżeni o pobicie na meczu bramkarza klubu „Dniestr“, za to, że puścił trzy bramki. Sąd Grodzki w Haliczu skazał fanatyków sportu po 3 miesiące aresztu. Sąd okręgowy wyrok ten zatwierdził.

SAMOBÓJSTWO B. NACZELNIKA STRAŻY POŻARNEJ. WE LWOWIE. Na Wysokim Zamku popełnił samobójstwo b. naczelnik Straży Pożarnej we Lwowie. Kazimierz Ciechewicz, który został ostatnio skazany za pewne drobne nadużycia na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem kary na 2 lata. Od wyroku tego Ciechewicz odwołał się do Sądu Najwyższego. Ciechewicz targnął się na życie, strzelając do siebie z karabinu. Przyczyną — rozstrój nerwowy

Z całego świata.

Stulecie zniesienia niewolnictwa w połud. Afryce.

W Kapstadzie w południowej Afryce, odbyły się wielkie uroczystości z okazji setnej rocznicy oficjalnego zniesienia niewolnictwa wśród murzynów. Zbudowano na rynku miasta rodzaj „hali targowej“, w której urządzono fikcyjną sprzedaż niewolników, połączoną z zabawami, tańcami itp. W pewnej chwili zjawili się wysłannicy rządu, ubrani w strój z przed stu laty i ogłosili zniesienie niewolnictwa.

Miasto Nancy zagrożone powodzią

Z Nancy we Francji donoszą o niebezpieczeństwie powodzi zagrażającej miastu. O ile poziom wody podniesie się jeszcze o kilka centymetrów, nastąpi wylew. Obecnie zalane są piwnice wielu domów oraz ogrody warzywne w niżej położonych dzielnicach miasta. Straż pożarna i policja są w pogotowiu, celem niesienia pomocy ofiarom powodzi. Rzeka Mozella zalała drogę z Epinal do Nancy a rzeka Meurthe przerwała komunikację pomiędzy Champigneulles a Bouxieres-aux-Dames.

Katedra Akcji Katolickiej w Madrycie.

Utworzono w Madrycie katedrę Akcji Katolickiej. Wykłady prowadzi ks. prof. Reitia, który wygłosił już 2 cykle podobnych prelekcji w czasie letnich kursów uniwersyteckich w Santander w roku 1933 i 1934. Celem tych wykładów, które cieszą się niemałym powodzeniem, jest zapoznanie szerszego ogółu katolików z wyższymi wykształceniem z istotą Akcji Katolickiej i przygotowanie zastępy świeckich przywódców tego nowoczesnego apostolatu. (KAP).

Wielki Wsołód masonski przeciwko „La France Catholique“.

Przed jednym z trybunałów paryskich rozpatrywana jest obecnie sprawa, wytoczona przez Wielki Wschód masonski tygodnikowi „La France Catholique“ oraz dziennikowi „L'Echo de Paris“. Znany działacz społeczny i dyrektor Akcji Katolickiej a zarazem redaktor naczelny „La France Catholique“ generał de Castelnau wygłosił przed sądem krótkie lecz treściwe przemówienie, w którym oświadczył iż: „nie ma bynajmniej pretensji do poszczególnych jednostek, ani nawet do wszystkich członków loży masonskiej lecz wytypuje, jak mu to nakazuje sumienie, przeciwko tajemnej sekcji, której doktryny filozoficzne i hasła polityczne, cała działalność i metody atakują religię, wywołując anarchję w umysłach i obyczajach i wiodąc ku ruinie zarówno moralnej jak i materialnej spuściznę wieków tradycji chrześcijańskiej“.

Sprawa została dla różnych powodów

Każdu

może uzyskać

główną wygraną

1.000.000 zł.

lub jedną z większych wygranych

jeśli zakupi los

w słynnej kolekturze

„DAR“

Kraków, Karmelicka 8

Ciągnięcie rozpoczyna się już 19-go lutego.

Zamówienia zamiejscowe wykonuje się odwrotną pocztą po otrzymaniu wpłaty na konto P. K. O. Nr. 402.078.

odroczone na tydzień, to też wyrok niezmiernie interesujący dla wszystkich katolików francuskich, zapadnie niebawem. Dość trzeba, że Wielki Wschód wystąpił „w obronie swego honoru“, rzekomo niesłusznie „szarganego“ przez oba wyżej wymienione pisma. (KAP).

450 tys. fr. odszkodowania za niezdolność do pracy.

W Paryżu ogłoszono wyrok w procesie, wytoczonym państwu i miastu Paryżowi przez niejakiego Roberta Anibali, który w krwawych wypadkach zeszłorocznych został ciężko ranny i utracił w 100 proc. zdolność do pracy. Trybunał zasądził na rzecz Anibali'ego od państwa i miasta Paryża odszkodowanie w kwocie 450 tys. fr. W wyroku zaznaczono, że część winy ponosi sam Anibali, gdyż bez potrzeby przyglądał się tragicznym wypadkom, podczas gdy przeorniej było wycofać się z miejsca, na którym się one rozgrywały.

Gdy książę podróżuje.

Wiedeń, (PAT.) W związku z przyjazdem angielskiego następcy tronu ks. Walji do tyrolskiej miejscowości Kitzbuehel zarządzono tam nadzwyczajne środki bezpieczeństwa. Do osobistej ochrony ks. Walji przydzielono czterech urzędników wiedeńskiej policji. Poza to wielu funkcjonariuszy żandarmerji pełnił ma w ubraniach cywilnych służbę bezpieczeństwa w okolicy hotelu, w którym zatrzyma się angielski następca tronu. Ponieważ ks. Walji przebywa incognito w tej miejscowości austriackiej, wszelkie przyjęcia oficjalne zostały zaniechane.

KONFLIKT NAFTOWY W MEKSYKU.

Meksyk (PAT.) Rząd meksykański odwołał wszystkie koncesje przyznane angielsko-meksykańskiemu tow. naftowemu „Eagle“. Towarzystwu temu odebrano tereny i prawo wywozu nafty, a także produktów naftowych. Rząd meksykański uważał, iż towarzystwo „Eagle“ stało się monopolistą naftowym w Meksyku i pozbawiło państwo należnych mu korzyści.

—000—

ZGON BIBLISTY. W Ołomuńcu zmarł w tych dniach ks. prałat dr. Jan Nep. Hejczl, profesor tamtejszego wydziału teologicznego, licząc lat 67. Zmarły był znany bibliścią w Czechosłowacji i Rumunach. Był on członkiem wielu towarzystw naukowych krajowych i zagranicznych. Profesorem teologii w Ołomuńcu był od roku 1909. Przetłumaczył między innymi i opatrzył doskonałym komentarzem „Listy św. Pawła“.

EKSPEDYCJA BYRDA WRACA Z BIEGUNA POŁUDN. Ekspedycja antarktyczna admirała Byrda zakończyła swe prace badawcze, które trwały około 3 lat. Członkowie ekspedycji udają się obecnie okrętem do Nowej Zelandji, skąd wyruszą dalej do N. Jorku.

ZBRODNICZA SZAJKA BANDYTÓW UJĘTA W SOWIETACH. W basenie Donieckim ujęto szajkę Nabokowa, do której należało 19 bandytów. Banda dokonała 45 zbrojnych napadów i 12 morderstw.

SLYNNY POLSKI LYŻWIARZ W AMERYCE KALEKA. Słynny lyżwiarz amerykański polskiego pochodzenia Walenty Białas, wracając z Minneapolis, nie zauważył nadchodzącego pociągu i samochód jego wpadł pod lokomotywę. Samochód został zdruzgotany, a koła pociągu obciły lyżwiarza nogę. Przewieziono go do szpitala, gdzie dokonano operacji. Oczywiście świetny ten 32-letni zawodnik pozostanie na zawsze kaleką.

Bluźnierczy teatr niemiecki.

W tych dniach był teatr miejski w Hagen (Westfalja) widowiskiem gwałtownego protestu katolickiej ludności przeciw dramatowi radcy rządu. Kissa. p. t. „Widukind“. Protesty pojawiły się już w pierwszym akcie przy podniesionej kurtynie. Wówczas dyrektor teatru próbował uspokoić publiczność zapewnieniem, że sztuka grana jest za „wyrażeniem (!) pozwoleniem“ ministra propagandy, p. Goebbelsa. To jednak nie zadowoliło publiczności. Protesty pojawiły się na nowo przy granii II i III aktu. Zniecierpliwiony dyrektor wzywał policję; usunięto część publiczności i skończono przedstawienie.

„Germania“ we wstępnym artykule wyjaśnia to zajście... Sztuka Kissa jest tendencyjnie antychrześcijańska i bluźniercza. Jej główny bohater, saski książę, Widukind, jest znaną w historii niemieckiej postacią historyczną. Prowadził wytrwałą walkę z Karolem Wielkim. Był poganinem. W trakcie walki o samodzielną Saksję przyjął chrzest i poświęcił się apostołstwu Krzyża. Kiss z „piekielnym machiawelizmem“ — pisze „Germania“ — zmienił tę postać w sposób bezceremonjalny i na korzyść dzisiejszego neopoganizmu niemieckiego zrobił z niego szampjona pogaństwa, który z Karolem Wielkim walczył przeciw Chrystusowi. Sztuka pełna jest bluźnierstw przeciw Bogu, przeciw Chrystusowi i Najśw. Marii P. „Germania“ przytacza ich kilka na dowód, jak szkodliwa jest sztuka Widukinda. Są one takie, że ich ze względu na szacunek dla świętych wartości przytoczyć za „Germania“ nie możemy. Sztuka wywołała oburzenie nawet hitlerowskiej „Essener-Zeitung“, a to z powodu, że w złem i fałszywym świetle stawia Karola Wielkiego, do którego tradycji Hitler chce nawiązywać „III Rzeszę“. Według Kissa mianowicie Karol stawia Widukinda wobec alternatywy: albo się ochrzczysz, albo oddasz 60 tys. kobiet saskich na szafienie.

Taką sztukę gra teatr niemiecki „za wyrażeniem pozwoleniem“ p. min. Goebbelsa, któregośmy widzieli niedawno w Polsce.

Sport.

Akademickie mistrzostwa świata.

W ramach zimowych akademickich mistrzostw świata, odbywających się w St. Moritz, rozegrano wczoraj bieg narciarski na 18 km.

Zwyciężył niemiecki zawodnik Kraisy w czasie 1:31:07 sek. Startujący w biegu tym Polacy zajęli kolejne miejsca: Gledkie wicz — dziewiętnaste, czas 1:40:27 sek., a Woyna — 35-te.

W biegu bobsleistów z obsadą dwuosobową zwyciężył zespół Szwajcarii.

KALBARCZYK NA MISTRZOSTWACH ŚWIATA. Polski Zw. Łyżwiarski postanowił wysłać na mistrzostwa świata najlepszego zawodnika w jeździe szybkiej na lodzie, J. Kalbarczyka. Mistrzostwa odbędą się w Oslo 23 i 24 bm.

„ŚWIĘTO ZIMY“ rozpoczęło się w Krynicy zawodami saneczkowymi o mistrzostwo tego miasta. Zawody te są niejako generalną próbą toru i urządzeń przed mistrzostwami Europy, które rozpoczyna się w niedzielę. W tym samym dniu rozpoczyna się w Krynicy międzynarod. turniej hokeja lodowego. W turnieju wezmą udział drużyny: Berliner Eislauf Verein, BBTE Budapeszt, kombinowany zespół polski oraz Krynickie TH.

BAL NA ŁODZIE W KRAKOWIE odbędzie się na lodowisku „Sokoła“ w dniu 9 bm. Bal ten połączony będzie z popisami zespołowymi, konkursami, korowodem masek i t. d.

Rzeczy ciekawe

DOŚWIADCZENIA Z TZW. „CIĘŻKA WODA“.

W tych dniach profesor Klaus Hansen rozpoczął w Oslo serię doświadczeń z tzw. „ciężką wodą“, posiadającą, jak wiadomo, ten sam skład cząsteczkowy, co woda zwykła, w której jednak atom wodoru ma inną wagę gatunkową. Doświadczenia przeprowadza prof. Hansen nad samym sobą w ten sposób, że wypija codziennie pewną ilość wody ciężkiej, począwszy od 10 gr., i podnosząc dawkę dzienną coraz do bardziej; kilku lekarzy z pośród współpracowników Hansena dokonywać będzie stałych obserwacji i badań, przede wszystkim zaś badań krwi co pół godziny. „Woda ciężka“ jest bowiem trująca, jednakże skala jej szkodliwości i sposób szkodliwego oddziaływania na ustroj ludzki i jego sok nie jest dotychczas wyjaśniony.

Kajakiem wśród krokodyli

Od dr. Korabiewicza który, jak wiadomo odbywa podróż kajakiem żaglowym z Polski do Szanghaju otrzymujemy list z dalszemi sensacyjnymi szczegółami o losach jego wyprawy. Dr. Korabiewicz wraz z małżonką dotarli kajakiem do Bagdadu. W drodze z Eufratu na Tygrys podczas jazdy autem oraz przedtem na kamieniach Eufratu łódź została uszkodzona tak, że bez naprawy śmiały podróżnik nie mógł się udać w dalszą drogę. Ponieważ w Bagdadzie nie można było łodzi naprawić, dr. Korabiewicz musiał się udać na barce do Bassory. Tu kajak został idealnie wyreperowany w dokach angielskich, ale dalszą drogę trzeba było odbyć statkiem, gdyż władze portowe Bassory i miejscowi marynarze zapewnili, że podróż kajakiem jest niesłychanie niebezpieczna ze względu na grasujące w Zatoce Perskiej bandy zbójckie.

Dr. Korabiewicz musiał się ostatecznie

zgodzić na przejazd statkiem również i z innych różnych względów. W kajaku do Karaci podróżnicy udali się w dalszą drogę kajakiem. Podróż jest w dalszym ciągu pełna niebezpieczeństw. Na Indusie, przez którą przejeżdża obecnie dr. Korabiewicz z małżonką, ukazało się mnóstwo krokodyli. Poza to przez dłuższy czas jazda odbywa się pod prąd (woda w Indusie płynie z szybkością 5 mil na godzinę). Mimo to dr. Korabiewicz postanowił przebyć całe Indie na kajaku. Naturalnie że opłynąć Indie dookoła Oceanem jest stokręt łatwiej, ale, jak twierdzi Korabiewicz, byłaby to mało ciekawa podróż. Podróżnicy zatrzymali się krótki czas w Karaci, skąd też pochodzi ostatnia wiadomość.

Jak ubierać się w zimie.

Aktualne rozważania na ten temat przynosi styczniowa „Przyroda i Technika“. Od należytego ubierania się w zimie zależy, czy zdołamy się uchronić od różnych przypadłości związanych z tą porą roku.

Zadaniem zimowego ubrania jest przede wszystkim ochrona ciała przed utratą ciepła. Nagi organizm ludzki jest przystosowany do przebywania w temperaturze około 30° C, to też zimą człowiek zmuszony jest do sztucznego stwarzania w swym mieszkaniu zapomocą opałań i ubrania takiej właśnie temperatury wokół swego ciała. W danym ubraniu można znosić różnice temperatury około 12° C, przy większych wahaniami musimy chronić nasze ciało w cieplejsze okrycie. Tak więc ubranie musi być zastoso-owane do pór roku.

Nie jest słusznym postępowanie osób, chcących przez noszenie lekkiego ubrania porą zimową dążyć do zahartowania, szczególnie przy wychodzeniu z ciepłego mieszkania na zimne powietrze ulicy. Również nie jest wskazane niedostateczne okrywanie nóg — odnosi się to szczególnie do strojów kobiecych — przy jednocześnie dostatecznym ubraniu reszty ciała. Tak samo ubranie domowe, choć się przebywa w ogrzanej mieszkaniu powinno być zimą cieplejsze niż w lecie, gdyż mimo opałań temperatura mieszkań jest niższa niż w lecie a powietrze pokojowe jest w ciągłej styczności z murami i podłogą, które zabierają sporo ciepła drogą promieniowania.

Jeżeli idzie o chroniącą rolę ubrania, to rozstrzyga tu przede wszystkim jego porowatowość. Pory w tkaninie napełnione są powietrzem, które będąc złym przewodnikiem ciepła, chroni przed jego utratą lepiej niż samo włókno, z którego jest tkany materiał. To też zimą należy nosić ubrania dosyć luźne, z lekkich i puszystych materiałów. Będzie ono lepiej chronić od zimna, niż ciasne, zwarte nakładanie kilku warstw gestych, zbitych tkanin. Puszyste sweaterki i szale „grzeją“ bardzo dobrze, mimo, że są lekkie, dlatego, że cechuje je porowatowość.

Drugą zasadą zimowego ubrania, której należy przestrzegać, jest jego przewiewność. Strata ciepła przez organizm odbywa się w dużej części przez parowanie, ubranie więc musi być tego rodzaju, aby umożliwiała parowanie potu i zabezpieczała przed wilgotnieniem wewnętrznej warstwy ubrania. Ma ono wytworzyć wokół ciała atmosferę ciepłą i suchą i nie przeszkadzać ciągłej wymianie powietrza, zawar tego między jego warstwami. Wprawdzie ta właściwość okrycia jest najważniejszą w porze letniej, jednak i zimą nie należy jej niedoceniać. Jeżeli skóry zwierząt zabezpieczają przed mrozem dzięki swej nieprzewiewności, to z drugiej strony przy wysiłkach fizycznych i wytwarzaniu się dużej ilości potu stają się niecelowe, gdyż uniemożliwiają jego parowanie i wilgotna powierzchnia ciała może wtedy ulec zbyt niemu oziębieniu.

Inna jest jednak sprawa, gdy chodzi o zabezpieczenie przed wiatrem; wtedy właśnie nieprzewiewne wierzchnie ubranie wchodzi w rachubę, zaś przewiewne wewnętrzne odzienie staje się niewystarczające. Przy wykonywaniu jednak pracy fizycznej lub ćwiczeń sportowych powinno być brane pod uwagę, aby ubranie czyniło zadość w bardzo szerokich granicach zarówno zasadzie przewiewności, jak i chronienia

przed wiatrem. To ostatnie powinno być szczególnie zapewnione przy przerwach w wysiłkach fizycznych. Wydzielane przez organizm ilości potu winny mieć możliwość wydosłania się nazewnątrz, zaś doświadczenia, przenikliwego wiatru należy nie dopuszczać do powierzchni ciała. Wedle higienisty Rubnera zadanie to spełnia ubranie sporządzone z materiału jednorodnego czyli jednako tkanego. O ile więc ubieranie się w porowatą, trykotową koszulkę pod gładką koszulę jest niewskazane, o tyle celowe będzie włożenie jednej, nieco grubszej koszuli trykotowej. Nie jest również wskazane stosowanie mało przepuszczalnych podszewek pod sukienne męskie kamizelki i wierzchnie marynarki. Zrozumiano to już przy doborze materiału na ubrania sportowe, w których zamiast sukiennych kamizelek wprowadzono puszyste sweatery, zaś koszule robi się z miękkich trykotaży czy też flanel, przyczem mniejszą rolę gra tu sam surowiec, wełna czy bawełna, daleko ważniejszy jest sposób fabrykacji samego materiału, który, zapewniając mu odpowiednią strukturę, daje najlepsze rezultaty w izolacji cieplnej.

Wkońcu należy tu podnieść, że najlepiej spełni swe zadanie taki rodzaj ubrania, który jest przystosowany do indywidualnych właściwości tego, kto będzie je nosił.

Radio.

ODCZYT O WIELKOPOLSCY WSPÓŁCZESNEJ. W dalszym ciągu odczytów, rozpoczętego przez rozgłośnięcie poznańską pod ogólnym tytułem „Wielkopolska współczesna“, mówić będzie w piątek 8 lutego o godz. 18.45 o mniejszościach narodowych w Wielkopolsce J. Winiewicz. Odczyt transmitowany będzie na całą Polskę. Z odczytu tego dowiemy się, jak żyją mniejszości narodowe w Wielkopolsce, w szczególności zaś jak żyją Niemcy, Czesi i emigranci — Rosjanie. Mało kto wie zapewne, że w Poznaniu jest małe miasteczko, gdzie w nędzy i niedostatku przebywa 37 byłych generałów i oficerów armii carskiej.

DŹWIĘKOWE WIZYTÓWKI NASZYCH ROZGŁOŚNI. Charakterystyczne sygnały wywoławcze i sygnały, używane przerwy między audycjami, wywołują zainteresowanie u słuchaczy. Warto je zebrać wszystkie razem. I tak: Warszawa zaczyna w audycji porannej o 6.45 dźwiękiem litery „W“ według klucza telegraficznego Morse'a. Są to dwa dźwięki dłuższe i jeden krótki, powtarzane w ciągu 3—4 minut. Następnie słyszymy z płyty pieśń: „Kiedy ranne wstaje zorze“. Po pieśni odzywa się speaker warszawski, wita wszystkich słuchaczy i składa życzenia solenizantom danego dnia. Sygnałem w przerwach dla Warszawy jest refren z Poloneza A-dur Chopina. Toruń daje w przerwach refren z pieśni flisaków, którą słyszymy w „Strasznym Dworze“ Moniuszki; Łwów wyróżnia się fanfara na gitarze. Kraków daje początek starego kura, granego na instrumencie zwanym „boite a musique“ (pozytywka); Łódź melodyje się akordem na cytrze; Wilno daje dźwięczną kukulkę. Nie stosują sygnałów muzycznych tylko: Poznań i Katowice. Wspólny jest dla wszystkich rozgłośni polskich, jak widzimy, początek audycji porannych, idących z Warszawy i jednakowe

zakończenie programu w nocy, życzeniem „dobrej nocy“ kilku refrenami z hymnu narodowego: „Jeszcze Polska nie zginęła“.

—O—

Programy stacji radiowych.

Sobota 9 lutego 1935 roku.

Kraków, (293.5) G.: 6.45 Audycja poranna z Warszawy; 7.40 Zapowiedź programu i koncert reklamowy; 11.57 Sygnał czasu, hejnał z Wieży Mariackiej; 12.03 Transmisja z Warszawy i Lwowa; 15.30 Transmisja z Warszawy; 15.35 „Harcerska watra“; 15.45 Płyty; 16.30 Transmisja z Warszawy i Wilna; 18.00 Co słychać w świecie; 18.10 Wiadomości bieżące; 18.15 Transmisja z Warszawy; 18.45 „Z badań nad zapłodnieniem i hormonami“, reportaż; 19.00 Transmisja z Katowic i Poznania; 19.30 Muzyka z płyt; 20.00 Program na dzień następny; 19.50 Transmisja z Warszawy; 19.56 Lokalne wiadomości sportowe; 20.00 Transmisja z Warszawy i Gdyni; 22.00 Koncert reklamowy; 22.15 Transmisja z Gdyni i Warszawy; 23.35 Koncert życzeń z płyt; 24.00 Retransmisja muzyki tanecznej z Londynu (na krótkich falach).

Lwów, (377.4) G.: 6.45 Audycja poranna z Warszawy; 12.10 Koncert ork. T. Seredyńskiego; 13.05 D. c. koncertu; 18.00 „Lwów jako centrum wychowania fizycznego“;

Warszawa, (1339.3) G.: 6.45 Pieśń „Kiedy ranne wstaje zorze“; 6.48, 7.07, 7.25 Muzyka z płyt; 6.52 Gimnastyka; 7.15 Dziennik poranny; 7.35 Chwika pań domu; 7.40 Zapowiedź programu; 7.50 Koncert reklamowy; 11.57 Sygnał czasu; 12.00 Hejnał z Krakowa; 12.03 Wiad. meteor.; 12.05 Przegląd prasy; 12.10 Koncert; 13.00 Dziennik południowy; 13.05 D. c. koncertu ze Lwowa; 15.30 Wiadomości o eksporcie polskim; 15.35 Przegląd giełdowy; 15.45 Muzyka lekka; 16.30 Słuchowisko dla młodzieży; 17.00 Nabożeństwo z Ostrej Bramy w Wilnie; 17.50 Rezerwa; 18.00 Wiadomości rolnicze; 18.10 Życie kulturalne i artystyczne stolicy; 18.15 6 utworów Padarewskiego; 18.45 Reportaż z Krakowa; 19.00 Transmisja z Katowic; 19.20 Odczyt z Poznania; 19.30 Płyty; 19.45 Program na dzień następny; 19.50 Wiadomości sportowe; 20.00 Muzyka P. R.; 20.45 Dziennik wieczorny; 20.55 Jak pracujemy w Polsce; 21.00 Transmisja z Gdyni; 21.01 Muzyka polska; 21.45 Szkic literacki; 22.00 Koncert reklamowy; 22.15 Koncert orkiestry Marynarki Wojennej; 23.00 Wiadomości meteorologiczne; 23.05 Łoża Szyderców; 23.35 Na zakończenie tygodnia płyty; 24.00 Retransmisja muzyki tanecznej z Londynu.

Katowice, (395.8) G.: 6.45 Transmisja z Warszawy; 15.30 Wiadomości strzeleckie; 15.40 Wiadomości bieżące; 18.00 Skrzynka pocztowa Cioci Heli dla dzieci; 19.00 Pieśń Jarosława Kricki dla dzieci; 19.56 Lokalne wiadomości sportowe.

Ruch wydawniczy

„ZASŁUGI KOŚCIOŁA DLA LUDZKOŚCI“. Nr. 12 „Biblioteczki Akcji Katolickiej“. Poznań 1935 r., str. 16.

Na początek lutego wypadają rocznice papieskie. W całym kraju odbędą się akademie ku uczczeniu Ojca św. i Jego potężnego czynu. Naczelny Instytut A. K. okazuje wielkiej pochwały godną ruchliwość, by te Akademie swymi wydawnictwami podnieść do poziomu właściwego. Broszura „Zasługi Kościoła dla ludzkości“ doskonale się nada na referat, czy też przemówienie na Akademii papieskiej. Pięknie i treściwie przedstawia autor zasługi Kościoła w podniesieniu rolnictwa i komunikacji, w szerzeniu i pogłębianiu nauki i sztuki. Dalszą chlubną kartą dziejów Kościoła jest działalność cywilizacyjna misjonarzy i wysiłki charytatywne. Kościół jest również stróżem prawa, obrońcą uciśnionych i cała jego praca jest szkołą charakterów.

„PIUS XI — PAPIEŻ AKCJI KATOLICZNEJ“. Nr. 25 wydawnictwa „Szkoła czytelnika“. Poznań, N. J. A. K. 1935:

Na 8 stronach przedstawiono zwięzłą całość wielkiego dzieła Piusa XI. Jego młodość, praca naukowa, pobyt w Polsce, czynność na Stolicy Piotrowej. Dla stowarzyszeń do Akcji Katolickiej należących rzecz niezbędna!

KS. AL. ROGOŹ: „W cieniu ołtarza“. Kraków, 1935, str. 107.

Zasłużony sekretarz generalny S. M. P. diecezji tarnowskiej, obecnie proboszcz w Ropczycach, Ks. Al. Rogoź, wydał świeżo drukiem materiały rekolekcyjne p. t. „W cieniu krzyża“. Oddadzą one niewątpliwie duże usługi księżom prowadzącym rekolekcje dla młodzieży. Zawierają modlitwy, rozważania i myśli cenne. Cechuje je prostota stylu, szczerość uczuć i pogłębienie zasad katolickiej pobożności.

Co słychać w Krakowie.

Piątek 8: Jana z Maty w., Emiljana m., Honorata b. w.
Wschód słońca 7.05, zachód 16.48.
Długość dnia 9 godzin i 38 min.
Sobota 9: Cyryla Aleks. b. w. dk., Apolonij p., Sabina b. w.
Wschód słońca 7.04, zachód 16.44.
Długość dnia 9 godzin i 40 min.

ARESZTOWANIE NIEOSTROŻNEGO SZOFERA. Policja zatrzymała Frasika Stanisława, lat 28, szofera; zam. przy ul. Juliusza Lea 83, za nieostrożną jazdę samochodem. Frasiak najechał dnia 6 bm. o godzinie 22.45 na ul. Basztowej na przechodzącą Ewę Fleischer, lat 38 zam. w Tarnowie przy ul. Batorego 1, wskutek czego, ta doznała wstrząsu mózgu i ogólnego potłuczenia. Fleischer została przewieziona do Szpitala Ubezpieczalni Społecznej.

POŻAR MIESZKANIOWY. We środę o godzinie 20, wezwano straż pożarną do mieszkania Wojciecha Poganiego, przedsięwzięcia budowlanego, zam. przy ul. św. Jana 11, gdzie od rury piecowej żelaznej zapaliła się na strychu ściana a następnie więzania drewniane. Przybyła na miejsce straż pożarna ogień ugasiła. Szkoda wynosi 200 złotych. Wypadku w ludziach nie było.

ZAWIADOMIENIA I KOMUNIKATY
WALNE ZERODZENIE. OBWODU MIEJSKIEGO L. O. P. P. w Krakowie, odbędzie się w poniedziałek dnia 18 bm. w sali portretowej Magistratu o godzinie 18. Zebranie wybierze między innymi nowy zarząd.

POSIEDZENIE NAUKOWE TOW. HISTORYCZNEGO odbędzie się 9 bm. o godz. 18, przy ul. Straszewskiego 27. Prof. Dr. Wł. Semkowicz wygłosi na niem odczyt pt.: Uwagi o początkach dokumentu polskiego. (Spowodu dzieła Stanisława Kętrzyńskiego). Goście mile widziani.

TRZECI WIECZÓR CZYTANIA NOWEGO TESTAMENTU, organizowany przez Związek Promienisty w Krakowie dla młodzieży akademickiej i szerokich kół inteligencji odbędzie się w piątek 8 bm. o godz. 20 w Katolickim Domu Akademickim, Plac Jabłonowski 1, I p.

KURS DEKORACJI WYSTAW SKLEPOWYCH organizowany przez Krakowską Kongregację Kupiecką odbędzie się między 13 a 25 marca. Informacje: Wielopole 11. tel. 147-10.

WYKŁADY JĘZYKA POLSKIEGO W BUKARESZCIE. W ub. tygodniu odbyła się w Bukareszcie uroczysta inauguracja wykładów prof. Glixellego, dotychczasowego profesora Uniwers. Wileńskiego, który objął obecnie lektorat języka polskiego na Uniwersytecie Bukareszteńskim.

REPERTUAR TEATRU SŁOWACKIEGO.

Piątek: „Ptak“.
Sobota: „Rajski ogród“.
Niedziela: 10. II. popoł. „Damy i huzary“.
Niedziela 10. II. wiecz. „To więcej niż miłość“.

REPERTUAR KINOTEATRÓW.

SWIT: Chłopcy z placu broni.
WANDA: Muszę być młody.
UGIECHO: Kleopatra.
SŁONKO: „Czy Lucynda to dziewczyna“
PROMIEN: „Wesoła Zuzanna“.
ADRIA: „Julika“.
KINO „BAGATELA“: „Ja mam temperament“, w roli głównej Marion Davies. Na scenie rewja pt. „Wszystko na masie“.
KINO DOMU ŻOŁNIERZA: Od 4—8 lutego 1935 r. „Dziewczę z Calgary“.

55.684 obiadów wydał

ARCYBISKUPI KOMITET RATUNKOWY BEZROBOTNYM.

Na rzecz Arcybiskupiego Komitetu Ratunkowego wpłynęły do dnia 20 stycznia br. w dalszym ciągu następujące ofiary: I. Koziębrowska 50 zł; SS. Urszulanki 30 zł; Dr. St. B. 10 zł; Ed. Tyszkiewiczowie 10 zł; J. Brożek 10 zł; M. Dąbrowski 100 zł; Dyrektor Oddz. PKO. w Krakowie 100 zł; K. Hutt 3 zł; E. Galik 5 zł; Prof. E. Kozłowski 5 zł; P. Nie wiadomska 5.30 zł; A. Piasecki, fabr. czekolady 25 zł; Z. Bocheński 5 zł; Tow. Strzeleckie — Bractwo Kurkowe 100 zł; Dr. A. Meyer 10 zł; Dr. J. Kostecki 5 zł; Z. Ostrowska 3 zł; Z. Trzebińska 5 zł; O. Axmann 3 zł; J. Hernas z Komorowie 1.50 zł; W. Obertyński 5 zł; M. Bergerowie 20 zł; A. Habichtowa 1 zł; P. M. 5 zł; F. Łapek 5 zł; Prof. Dr. K. Dziewowski 5 zł; G. Kukuczowa 5 zł; Dr. W. Ablamowicz 10 zł; Składka z odczytu w

Znowu czterech komunistów przed ławą przysięgłych.

W dniu 1 maja 1934 r., w pochodzie utworzonym przez PPS., krakowscy komuniści utworzyli grupę, złożoną z około 50 osób, która wznosiła okrzyki o treści antypaństwowej i wywrotowej oraz niosła transparenty i plachty z napisami komunistycznymi. Gdy policja przystąpiła do aresztowania komunistów, Elsa Adamus, lat 34, wychowawczyni z Warszawy, Stefan Zajac, lat 32, szewc z Krakowa i Abraham Herszkowicz, krawiec, bez miejsca zamieszkania, rzucili się na funkcjonariuszy PP., przez co uniemożliwili częściowo aresztowanie. W dniu wczorajszym cała trójka stanęła przed Sądem przysięgłych w Krakowie, oskarżona o uniemożliwienie policji pełnienia jej funkcji urzędowych. Poza tym odpowiadają oni za nawoływanie do po-

pełnienia zbrodni stanu, przez zmianę przemocy ustroju państwa. O to ostatnie przestępstwo oskarżony jest również Izrael Ström, lat 22, chłewkarz, bez stałego miejsca zamieszkania.

Sprawę rozpatruje trybunał w składzie: dr. Kurzer, dr. Ostrega, dr. Stepiński. — Oskarża prok. Szypuła. Na ławie obrońców zasiada 4 adwokatów. W pierwszym dniu przesłuchano oskarżonych, którzy doprowadzeni zostali z aresztów. Żaden z nich nie przyznaje się do winy. Następnie trybunał przesłuchał 2 świadków, Amirowicza i Tokarza. W międzyczasie przewodniczący zarządził usunięcie z sali rozpraw, publiczności, gdyż ta zachowywała się nieodpowiednio.

Z kln krakowskich.

SWIT. „Chłopcy z Placu Broni“. Przypiętą opowieść dla młodzieży pióra węgierskiego pisarza E. Molnara przeniosł na ekran słynny reżyser Frank Borzage z całym piętyzmem dla tekstu, scena po scenie. Dramatyczna a ciekawa akcja toczy się prawie na jednym miejscu t. j. na „Placu Broni“. Bohaterami dramatu są chłopcy w wieku szkolnym. W szkole uczą ich, że walka w obronie honoru i ojczyzny jest koniecznością. Wpajają w nich militarizm. Chłopcy więc tworzą dwa obozy i walczą. Skutek jest taki, że ofiarą tej „wojny“ pada najmłodszy uczeń Niemcecz. Parę razy wpadł do basenu z zimną wodą i dostał zapalenia płuc. Koledzy jego nadzwyczajnie reagują na to, czując, że są bezpośrednio sprawcami tego nieszczęścia. I w tej sytuacji zachowują się jak dorośli ludzie. Odwiedzają chorego kolegę i przy jego łóżku zacierają się wrogiem nastroje. A wreszcie „dowódca“ chłopców przynosi choremu odznaczenie, awans i czapkę kapitana. Niemcecz umiera, ściskając w ręce zdobyty sztandar. Wzruszająca jest ta opowieść. Wartość jej jeszcze lepiej uwidatnia się na ekranie, gdy widzimy przy zbliżeniu każdą twarz, pełną ekspresji. A tym więcej jest ciekawe, że główne role grają młodzi aktorzy wprost koncertowo. Całość wyreżyserowana do skonału i artystycznie. „Chłopcy z Placu Broni“ jest filmem o dużej wartości pedagogicznej i dlatego obraz ten jest polecany dla młodzieży.

Składki złożone w Adm. „Głosu Narodu“

Na Arcybiskupim Komitecie Ratunkowym
Sen. Adolman zł. 2; Sodaliczka PP. Nauczycielek miejskich w Krakowie 30; M. G. 15; Zimnal 5; K. Bujak 5; M. Dihm 5; Tomaszowie Barańscy 5; Bocheński 5; N. N. 10; Marja Ofiarska, Dziekanowice 5; Wojciech Słószarz Kopce-Leśniczówka 15; Helena Straszewska ku uczczeniu pamięci śp. Tekli Zelenkiej zł. 5.

Na Kuchnię Siostry Samueli M. G. zł. 5;
Ks. St. Kluska, Andrychów. zł. 20.

Na powódzian M. G. zł. 5.

Program pobytu Brygidy Helm w Krakowie.

Jak to już donieśliśmy, przyjeżdża w sobotę 9 b. m. o godzinie 11-tej przedpołudniem do Krakowa słynna artystka filmowa Brygida Helm, która na zaproszenie Komitetu wykonawczego Reduty Prasy weźmie w niej udział, rozstrządzając „Konkurs na najbardziej fotogeniczną twarz“ i udzielać własnoręcznie autografów miłośnikom sztuki filmowej. — Artystkę witac będzie na dworcu kolejowym Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Krakowskich i Komitet Honorowy, skład którego weszli reprezentanci miasta, teatru, sfer literackich i towarzyskich Krakowa.

Brygida Helm zwiedzi potem zabytki historyczne naszego miasta, jak Wawel, gdzie zjawi się po godz. 12-ej, Bibliotekę Jagiell. i kościół N. Marji P. (koło 13-ej), a po śniadaniu wyjedzie do Lasu Wolskiego i na Bielany. Tuż po godz. 17-ej odwiedzi siedzibę Syndykatu Dziennikarzy Krak. przy ul. Kleparskiej 4, gdzie zbiorą się członkowie tej instytucji i podejmować będą artystkę herbatką. Tam też udzieli Brygida Helm wywiadów dziennikarskich. O godz. 20.30 uda się artystka na uroczysty bankiet do „Sali Tetmajerowskiej“ Pałacu Spiskiego (A. Hawelka). O godzinie 23.30 przybędzie Brygida Helm na Redutę Prasy do sal „Feniksa“.

Komitet wykonawczy przypomina, że tylko ograniczona ilość osób będzie mogła wziąć udział w Reducie Prasy, a to z po-

wodu rozmiarów sal „Feniksa“. Z tego powodu może się zdarzyć, że ktoś, kto otrzymał zaproszenie, a nie wykupił biletu wstępu w cenie 5 złotych od osoby, nie dostanie się z powodu wykupienia biletów na zabawę. Dlatego Komitet uprasza o wcześniejsze zgłaszanie się po karty wstępu, których rozsprzedaż już się rozpoczęła w poszczególnych redakcjach pism krakowskich (Czas — Głos Narodu — I. K. C. — Nowy Dziennik).

Zaproszenia na bankiet zostały wysłane wszystkim dopiero w dniu wczorajszym, ponieważ definitywne ustalenie programu przyjazdu i przyjęcia Brygidy Helm nie było wcześniej możliwym. — Zgłoszenia na udział w bankiecie za specjalnem zaproszeniem przyjmuje Komitet wykonawczy S. D. K. (Telefon 150-60) do soboty 9-go b. m. do godz. 12 w południe.

Z sali koncertowej.

Marian Anderson — śpiewaczka.

Pierwsza młoteczka, która wystąpiła na estradzie sali Starego Teatru z bogatym programem aryj włoskich i pieśni niemieckich, węgierskich i murzyńskich, okazała się zupełnie wybitną artystką. Kwantum głosowe, jakim dysponowała p. Anderson oddaje jej bardzo dobre usługi. Jest to mezzosopran o ciemnym zabarwieniu naturalnem, któremu emisja dodaje jeszcze głębi. Głos artystki, prawie dysproporcjonalnie obszerny w stosunku do smukłej postaci młodej kobiety, porusza się swobodnie w skali mezzosopranowej, nie zawodzi w żadnym rejestrze. Chociaż od śpiewaczki o popielato-kawowej karnacji oczekiwano raczej południowych cech sztuki śpiewackiej, niemniej wszakże p. Anderson przedstawia jako śpiewaczka typ północny.

Ceremonialna wizyta w sferę starożytności sztuki Scarlattiego i Haendla nie poruszyła słuchaczy w tym stopniu, co przejmujące wyrazem miłosnej rozpacz i nutą pozagrobowych przeczeń pieśni Brahmsa, których wykonanie stało się na najwyższym poziomie artystycznym. Słuchaliśmy tych pieśni w głębokim skupieniu i z prawdziwym wzruszeniem. Doskonale wypadła pieśń Schaberta „Wohin“, nie dająca się właściwie wyśpiewać pełnym tonem, tylko — do pewnego stopnia — lekko pokryć melodią, dobytą ze strun głosowych. Monumentalnie zaś to wypadła „Die Allmacht“, w której śpiew dochodzi do pełnych swoich możliwości.

O szerokości zainteresowań artystycznych p. Anderson korzystnie świadczyło zarówno odtworzenie arii ks. Eboli z Don Carlosa Verdiego, jak pieśni Czajkowskiego, Czernopina i Rachmaninowa. W ostatnim numerze programu otrzymaliśmy cztery utwory ze składek religijnej pieśni murzyńskiej „Negro Spirituals“. Z interpretacji śpiewaków, mających do nich rasowe nastawienie, można zdać sobie sprawę, jakie znaczenie dla psychiki murzyńskiej posiada ta pełna mistycznego charakteru liryka muzyczna. Jak przed kilkoma laty, kiedy pieśni te na tej samej estradzie śpiewał sympatyczny śpiewak czerwonoskóry, John Loneke, tak i teraz, kiedy wykonała je p. Anderson trudno było oprzeć się przejmującemu współczuciu dla skargi, bólu i żalu duszy murzyńskiej, szukającej ulgi w nabożnym rozśpiewaniu się. Ale na końcu uderzyła artystka w inny zupełnie ton i amerykańska piosenka o kukulce udowodniła, jak doskonałą jest wykonawczynią utworów charakterystycznych.

P. Kosti Vehanen akompanjował p. Anderson bardzo pewnie.

Z. J.

Zajęcie mongolsko-mandzurskie

Moskwa (PAT). Tass donosi: Premier i min. spraw zagran. republiki ludowej mongolskiej Gen-Dun oświadczył przedstawicielowi Tassa w Ulan-Batorze co następuje: po incydencie z dnia 24-go stycznia przecz kilka dni trwał spokój. W dn. 20-go stycznia o godz. 8-mej rano oddział straży pogranicznej mongolskiej w okręgu jeziora Buin-Nor zauważył oddział samochodowy i 50 jeźdźców, zbliżających się ze strony Mandżurji. Po zajęciu Kukirobo oddział ten począł posuwać się w głąb terytorium Mongolji. Oddział pograniczny mongolski nie chcąc doprowadzać do przelewu krwi, cofnął się nieco w głąb Mongolji i zatrzymał się w Norin-Nor. Wobec tego spokojnego i pełnego panowania nad sobą postępowania straży pogranicznej mongolskiej uniknięto starcia. Żadna ze stron nie dała ognia Władze Mandżurji chcąc usprawiedliwić swoje bezprawne postępowanie, podały do wiadomości, że okręg Chalkin-Sun należał jakoby do Mandżurji i zaproponowały władzom mongolskim układy co do granicy na tym odcinku. Rząd republiki mongolskiej, opierając się na tem, że okręg Chalkin-Sun od wieków należał do Mongołów chalkińskich, zgodził się na prowadzenie tych rokowań z rządem Mandżurji.

Żucie gospodarcze

Niezwykły spadek obrotów w przemyśle łódzkim.

Katastroficzne skutki art. 54 w Łodzi.

Styczeń we włókiennictwie łódzkim był okresem wprost katastrofalnym. Zazwyczaj styczeń należy do tych miesięcy, w których, po okresie świąt i Nowym Roku rozpoczynają się intensywniejsze zakupy odbiorców prowincjonalnych, a jednocześnie w przemyśle następuje zwiększone uruchomienie w związku z przygotowaniami produkcyjnymi do sezonu wiosenno-letniego. Tegoroczny styczeń zarówno w przemyśle, jak i w handlu zawiódł całkowicie oczekiwania po niepomyślnym przebiegu sezonu zimowego. Podkreślić należy, że niepomyślny przebieg transakcji styczniowych pozostawał w związku nie tyle ze skurczoną siłą nabywczą konsumentów, ile z fatalnymi skutkami art. 54 rozp. wyk. do ordynacji podatkowej, uzależniającego, jak wiadomo, uznawanie ksiąg handlowych za prawidłowe od ujawniania nazwisk gotówkowych odbiorców. Przepis ten na odcinku włókiennictwa spowodował zupełny chaos i perturbacje tak silne, że nie wiadomo, czy wskutek tych zakłóceń znaczna część sezonu, a może nawet cała kampania wiosenno-letnia nie znajdzie się pod znakiem zapytania. Bezpośrednim skutkiem wejścia w życie art. 54 był zupełny odpływ odbiorców miejscowych i prowincjonalnych od legalnych przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych do placówek anonimowych. Wskutek tego przedsiębiorstwa legalne zredukowały swe obroty w niektórych branżach do 80% w porównaniu ze styczniem r. ub. Przeciętny spadek obrotów na rynku włókienniczym w stosunku do stycznia zeszłego roku wahał się w granicach od 50 do 60%. Spadek ten jest tem znamienniejszy, że w przedsiębiorstwach nieobjętych przymusem prowadzenia ksiąg handlowych obroty styczniowe nie wykazały redukcji, co potwierdzałoby całkowicie stanowisko kupiectwa, iż samo osłabienie konsumpcji nie wywarło na te perturbacje żadnego wpływu.

Zniżka cen pszenicy.

Na rynku zbożowym w Polsce dało się ostatnio odczuć osłabienie tendencji. Obniżyła się cena jęczmienia browarnego i pszenicy w Warszawie; w Poznaniu ceny utrzymały się. O ile niższa jęczmienia jest bez znaczenia, jak że w chwili obecnej jego zapasy w kraju już są nieznaczne, to spadek pszenicy jest faktem nader niepomyślnym. Zapasy tego zboża w kraju są dość duże, wobec jednak niewysokiej jakości (zbytnie zawilgocone) na wywóz liczyć trudno, trzeba zatem zbyć je wyłącznie na rynku krajowym. Ludność zaś w znacznej większości przyzwyczajona jest do chleba żytniego, liczyć więc można wyłącznie na konsumenta miejskiego. Stąd pochodzi konjunktura dla pszenicy niepomyślna.

Warunki pracy robotników rolnych w Małopolsce.

W Krakowie odbyło się posiedzenie nadzwyczajnej komisji rozjemczej dla ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na obszarze woj. krakowskiego i 9-ciu powiatów woj. lwowskiego na rok służbowy 1935/36. — Komisja utrzymała pensje i ordynacje bez zmian, zmniejszyła natomiast strawnie i opłaty za siano sztuczne nawozy. Ponadto z uwagi na zniszczenia wywołane powodziami komisja postanowiła upoważnić poszczególne komisje rozjemcze do orzekania w indywidualnych przypadkach o zmniejszeniu świadczeń w tych okęgach, które szczególnie ucierpiały skutkiem powodzi.

Stan zatrudnienia.

Według ostatnich danych na 1 stycznia rb., w górnictwie zatrudnionych było na terenie całej Polski 97.721 robotników, w hutnictwie 36.794, w przemyśle przetwórczym 351.331, w elektrowniach i wodociągach 7.276, w innych zakładach pracy 54.005, oraz na robotach publicznych 39.707 robotników.

Z ogólnej liczby robotników, zatrudnionych w przemyśle przetwórczym, przypada na przemysł włókienniczy 121.767 osób, na metalowy 57.311, na spożywczy 39.746, na chemiczny 30.994, na mineralny 29.497, na drzewny 29.178, na papierniczy 12.305, na odzieżowy 10.527, na poligraficzny 8.811, na budowlany 5.868, oraz na przemysł skórzany 5.282 osób.

Ruch telefoniczny w miastach.

Według ostatnich danych Głównego Urzędu Statystycznego w grudniu ub. r. przeprowadzono w ważniejszych miastach Polski 43.126 tys. rozmów telefonicznych miejscowych, w tem w Warszawie 24.403 tys. rozmów, w Łodzi 5.288 tys., w Lwowie 4.355, w Wilnie 2.596 tys., w Krakowie 1.972 tys., w Poznaniu

Projekty nowych podatków.

Oświadczenie ministra skarbu Zawadzkiego, iż dla załatwienia deficytu skarbowego wprowadzi szereg nowych podatków — zaczyna już stopniowo przybierać realne formy.

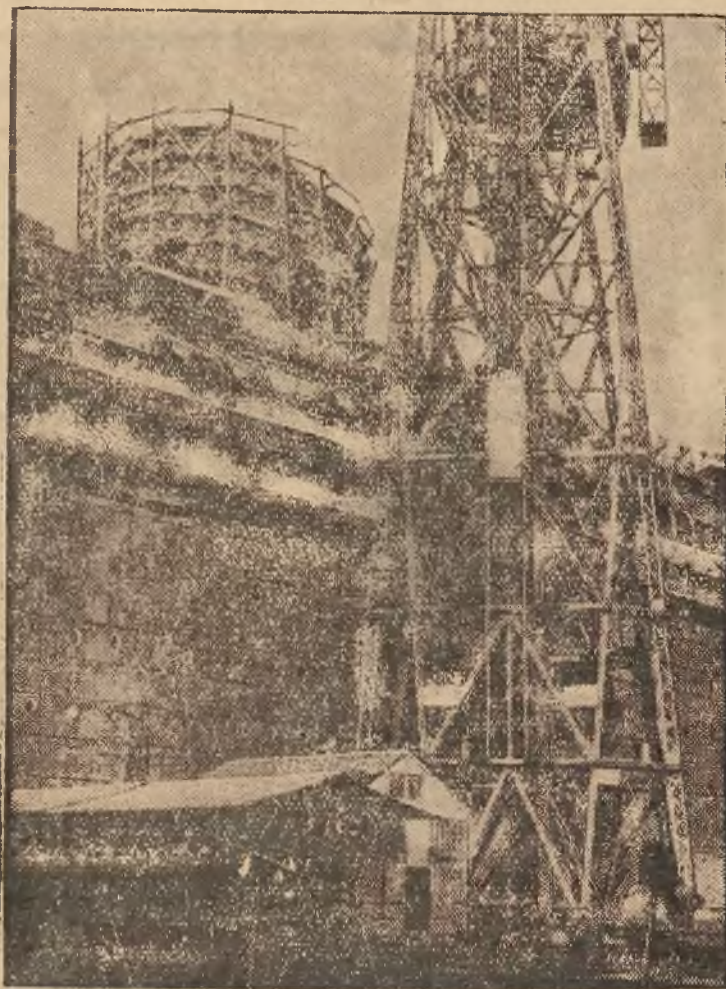
W najbliższym czasie uchwalony ma być przez Radę Ministrów projekt ustawy podwyższający kryzysowy dodatek do podatku dochodowego. Dodatek ten miał być podwyższony o 50 proc., to znaczy do 15 proc. wysokości wymierzonego płatnikowi podatku dochodowego. Obecnie, między innymi w związku z nieuchwaleniem przez Sejm daniny szkolnej, krąży pogłoski, jakoby dodatek ten miał być podwyższony o całe 100 proc., to znaczy do 20 proc.

wymierzonego podatku dochodowego.

Projekt nowelizacji ustawy o podatku dochodowym jest już w zasadzie opracowany i Rada Ministrów zająć się ma nim w najbliższym czasie. W myśl zapowiedzi min. Zawadzkiego, projekt noweli, zmierzający do uchwycenia przez władze podatkowe tych zysków, które odpływają zagranicę w innej postaci, na przykład w formie zapłaćenia za surowiec kupowany u głównego akcjonariusza, czy też w innej formie — przy wymiarze podatku dochodowego.

Można być przekonany, że za tymi projektami fiskalnymi pójdą wkrótce i dalsze.

Nowy olbrzym morski francuski

W stoczni francuskiej w St. Nazaire kończy się gorączkowo budowę olbrzymiego parowca transoceanicznego „Normandie”, który ma liczyć 73.000 ton.

Upaństwowione kredyty.

Wkłady oszczędności w Pocztowej Kasie Oszcz. wzrosły w styczniu o dalszych 16 milionów 900 tys. zł., dzięki czemu ogólna suma wkładów, jakie złożyli drobni ciulacze w tej instytucji wzrosła po koniec stycznia do 641 milionów 20 tysięcy złotych. Na przestrzeni ostatnich 12-tu miesięcy widzimy wzrost wkładów oszczędnościowych w P. K. O. o przeszło 124 milj. złotych. Obie te cyfry zasługują na bliższą uwagę. Już w dyskusji budżetowej w Sejmie przyznał generalny referent budżetu p. Miedziński, iż kredyt w Polsce jest w swej większości upaństwowiony. To co społeczeństwo oszczędzając znieśie jako wkłady do banków państw., — nie idzie wprost na potrzeby kredytowe przemysłu i handlu, ale na te cele, które rząd uzna za stosowne, przede wszystkim więc na kredyty dla przedsiębiorstw państwowych i t. p.

Jak przedstawia się polityka kredytowa Pocztowej Kasy Oszczędności, czyli na co zostają użyte fundusze uzyskane z wkładów oszczędnościowych? Jak wynika ze sprawozdania P. K. O. za rok 1934, instytucja ta prowadzi operacje kredytowe dwójakiego rodzaju: jedno, t. zw. pośrednie, obejmują zakup papierów wartościowych na rachunek własny instytucji, drugie zaś, t. j. działalność kredytowa bezpośrednia uprawiana jest w formie pożyczek na zastaw papierów wartościowych, skupu weksli i akceptów, oraz pożyczek wekslowych.

Pośrednia działalność kredytowa obejmuje największy i najważniejszy dział lokat kredytowych P. K. O. i wyraża się cyfrą przeszło 615 milionów złotych. Większość tej sumy

przypada na obligacje i listy zastawne przede wszystkim banków państwowych a w mniejszym stopniu także towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich. W listach zastawnych i obligacjach banków państwowych ulokowała P. K. O. sumę 351 milionów zł., w papierach wartościowych państwowych łącznie z biletami skarbowymi i skryptami dłużnymi skarbu państwa — 216 milj. 700 tys. zł. Na listy zastawne i obligacje towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich przypada suma bez porównania mniejsza — bo 28 milj. zł. W akcjach Banku Polskiego i banku P. K. O. ulokowano 9 milj. zł.

W ten sposób olbrzymia większość funduszy użytych na kredyty pośrednie została ulokowana w papierach banków państwowych a zatem wyłącznie na zaspokojenie potrzeb kredytowych zależnych od dyspozycji rządu. Kredyt P. K. O., udzielany w formie pożyczek lombardowych, na zastaw papierów wartościowych nie dosięga nawet sumy 12 milj. zł. Są to pożyczki udzielane przeważnie pod zastaw papierów państwowych (9 milj. zł.), komunalnych i hipotecznych (1.6 milj. zł.) i akcji Banku Polskiego (1 milj. zł.).

Stan kredytów wekslowych bezpośrednich P. K. O., a więc udzielanych wprost sferom gospodarczym wynosi w tej chwili około 11-u milj. zł. Z kwoty tej na kredyty, udzielane spółdzielniom kredytowym i innym przypadało 57.46%, spółdzielniom budowlanym 10.36%, rolnictwu 9.58%, przemysłowi 2.87%, oświacie, kulturze i sztuce 1.27%, różnym instytucjom 18.46%.

Razem więc kredyty lombardowe i wekslowe bezpośrednie, a więc te, które wpłynęły z P. K. O. wprost do obrotu gospodarczego — zaledwie przekraczają 20 milionów złotych rocznie. Natomiast do dyspozycji rządu i banków państwowych przekazała P. K. O. w roku ubiegłym blisko 570 milj. zł.

Jeżeli zatem mówimy o upaństwowieniu większości kredytów w Polsce — a P. K. O. jest dziś — jak wiadomo — największym

1 milion złotych dla powodzian.

W uzupełnieniu wczorajszego artykułu „Głosu Narodu” pt: Pomoc wiosenna dla powodzian podajemy, że p. wicewojewoda T. Walicki jako generalny komisarz powodziowy uzyskał kwotę 1 miliona złotych jako pomoc kredytową dla powodzian.

Tego rodzaju pomoc gotówkowa ma dla ludności szczególne znaczenie, wobec znanych trudności w uzyskaniu przez nią kredytu. Rozprowadzenie tej kwoty nastąpi za pośrednictwem Kas Komunalnych, Starostw i Komitetu Wojewódzkiego.

Co będzie z klauzulą złota w Ameryce.

Jak donosiliśmy Sąd Najwyższy Stanów Zjednoczonych miał w dniu 4 bm. rozstrzygnąć kwestję ważności klauzuli złota zawartej w zobowiązaniach prywatnych i publicznych. Kwestja ta wyłoniła się w toku procesów wytoczonych przez posiadaczy obligacji Tow. Kolejowego Baltimore et Ohio Railroad Tow. Kolejowego Baltimore et Ohio Railroad et Southern Railroad, którzy domagali się wypłaty należności przypadających z tych obligacji według równowartości w złocie, zgodnie z poczynionym zastrzeżeniem. Ponieważ rozstrzygnięcie tych spraw jest uzależnione od ustalenia ważności, czy nieważności rozporządzenia znoszącego klauzulę złota, które zostało wydane po odstąpieniu od partetu złota — kwestja ta została przekazana do Sądu Najwyższego, który decyduje sprawy oparte na uchwałach, zarządzeniach i ustawach stanowych lub państwowych z punktu widzenia ich zgodności z Konstytucją Stanów Zjednoczonych. W dniu 8 stycznia br. odbyła się w tej kwestji rozprawa w Sądzie Najwyższym w Waszyngtonie i ogłoszenie orzeczenia zostało zapowiedziane na dzień 4 lutego br. — Według telefonicznych wiadomości w dniu 4 bm. orzeczenie to nie zostało ogłoszone i Sąd Najwyższy postanowił odroczyć rozstrzygnięcie tej kwestji na czas nieograniczony. Postanowienie to wywołało wielką sensację w międzynarodowych kręgach finansowych. O doniosłości zagadnienia świadczy obliczenie sporządzone przez Urząd Sprawiedliwości Stanów Zjednoczonych, który szacuje globalną sumę zobowiązań mieszczących klauzulę złota na 100 bilionów dolarów.

XIV walny zjazd Związku Oświata w Brazylii.

W Kurytybie odbył się w dniu 6-go stycznia Zjazd Związku „Oświata”, który zgromadził delegatów około 100 towarzystw z czterech południowych stanów Brazylii. Zjazd rozpoczął się pontyfikalnym nabożeństwem, odprawionem przez ks. biskupa dr. T. Kubinę. Obrady, którym przysłuchiwał się również ks. biskup Kubina, odbywały się w gmachu Związku Polskiego.

Sprawozdania członków Zarządu wykazały wszechstronną działalność Związku Tow. Oświata, który zajmował się wspomaganiem szkół i towarzystw polskich, założył i prowadził największą bibliotekę polską w Brazylii, organizował biblioteki wędrownie po koloniach, wydawał podręczniki szkolne i inne użyteczne broszury, urządzał zjazdy obchody, przyjęcia przeprowadzał zbiórki na powodzian w Polsce, obdarowywał czasopismami i książkami polskimi Polaków, znajdujących się w szpitalach, schroniskach i przytułkach, zbierał znaczki zużyte na cele polskich misyj w krajach pogańskich i wysłał delegatów na II Zjazd Polaków z Zagranicy w Warszawie i na Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny w Buenos Aires. Prezesem na rok następny wybrano Jana Fauza.

Prosimy P. T. Abonentów o nadsyłanie prenumeraty za luty.

Równocześnie zwracamy się do wszystkich abonentów zalegających z prenumeratą z gorącym wezwaniem aby zechcieli niezwłocznie zaległości wyrównać.

zawoarem wkładów oszczędnościowych — to twierdzenie to znajduje swą ilustrację w przytoczonych wyżej cyfrach sprawozdania P. K. O. za rok ubiegły. (J. W.)

Optymizm budżetowy posłów B. B. Prowokacje lewicy w Paryżu.

Warszawa, 7. 2. (PAT). Na dzisiejszym plenarnym posiedzeniu Sejmu prowadzono dalszą debatę nad preliminarzem budżetowym.

Posel Wagner (B. B.) zreferował budżety emerytów, zaopatrzeń oraz rent inwalidzkich i pensyj. Referent zaznaczył, że w poprzednich latach podnoszono stale zarzut nadmiernego przyrostu emerytur. Obecnie problem ten nie istnieje, jeśli chodzi o budżet rent inwalidzkich i pensyj, to w tej dziedzinie widać jeszcze znaczną płynność. Wydatki z tego tytułu obniżyły się o 103 milj. Inwalidzi z dojrzałością obywatelską przyjęli te zmiany i starają się zastosować (!) do nowych warunków swoje życie. Mówca podkreśla, że zagadnienie inwalidów nie dotyczy wyłącznie rządu, lecz całego społeczeństwa, które jednak nie poczuwa się (!) do odpowiednich zobowiązań.

Posel Walewski (B. B.) zreferował budżet min. spraw zagranicznych. Zwrócił uwagę, że gospodarka w tej dziedzinie jest nie tylko oszczędna, lecz celowa. W sprawie wydalania robotników polskich z Francji referent oświadczył, że

RZĄD POLSKI WIELOKROTNIE INTERWENJOWAŁ

i stale czuwa nad tem zagadnieniem. — W sprawie tego budżetu przemawiał poseł Chęciński (komunista), który został wykluczony z posiedzenia, ponieważ nie zastosował się do zarządzeń marszałka.

Budżet min. komunikacji zreferował po-

Bereza w ogniu dyskusji sejmowej.

Warszawa, 7. 2. (Telef.) Trzeci dzień rozpraw budżetowych w Sejmie rozpoczął się pod znakiem niezwyklej ospałości. Po dwóch godzinach posiedzenia przyjęto już niemal wszystkie budżety, i gdyby na sali był obecny min. Michałowski, to do przerwy obiadowej, która zwyczajnie zaczyna się około godz. 14.30, można było na poranne posiedzenie wyczerpać cały porządek dzienny. Pod groźbą wyczerpania kontyngentu czasu, przyznanego na przemówienia, kluby opozycyjne nie wysyłały na mównicę swych przedstawicieli, wobec czego większość budżetów przechodziła bez dyskusji. Tylko przy budżecie Ministerstwa Komunikacji zabrał głos poseł Rudowski, wiceprezes Aeroklubu i motywował wycofanie się Polski z challenge. Przy budżecie Ministerstwa Spr. Zagr. zabrał głos komunista Chęciński, którego wystąpienie było pierwszym w Sejmie. Marszałek Świątalski, który najchętniej ze wszystkich mówców przysłuchuje się posłom komunistycznym, nie go nie rozumiał. Poseł Chęciński mówił szybko i niezrozumiale, polykając słowa. Dowodził on, że Niemcy chcą rozegrać Rosję, chcą oderwać od niej Białoruś i Ukrainę, jakby wykonywali plan... i dalej nie dokńczył, bo tymczasem po parokrotnym upomnieniu go posła Chęcińskiego, odebrał mu głos, a gdy komunista zaczął remonstrować, marszałek wykluczył go na jedno posiedzenie.

Na posiedzeniu popołudniowym poseł Seidler (BB.) zreferował budżet Ministerstwa Sprawiedliwości, poczem przemawiał poseł Liwo ze Stronnictwa Narod., który poruszył

ZAGADNIENIE NIEZAWISŁOŚCI SĘDZIOWSKIEJ

i dowodził, że pierwszy cios zadano jej przez stworzenie kolegium administracyjnego, które ma prawo wybierać kandydatów na wakujące stanowiska, co uzależnia sędziów materialnie od czynnika administracyjnego. Gdy poseł Trampeński wniósł skargę do prokuratora na nadużycia wyborcze, prokurator zamiast

seł Starzak, podkreślając, iż r. 1934 przywrócił poprawę sytuacji finansowej kolei, dając ostateczną nadwyżkę wpływów w wysokości 6.195 tys. zł. Co się tyczy taryfy kolejowej to referent wyraził pogląd, że nie należy rozszerzać ulg indywidualnych, lecz rozważyć

SPRAWĘ DALSZEJ OBNIŻKI TARYFY OSOBOWEJ.

Bezpieczeństwo ruchu na kolejach stale wzrasta. Mówca z uznaniem podkreśla działalność inwestycyjną kolei, wyrażającą się w budowie nowych linii. Gospodarka personalna kolei staje obecnie na coraz wyższym poziomie. Ogół pracowników kolejowych z całą ofiarnością pełni swą służbę i bierze także żywy udział w urządzeniach charytatywnych. W sprawach turystyki daje się odczuwać, zdaniem referenta, brak instytucji, która mogła skupić (!) w swoim ręku wszystkie sprawy turystyczne w Polsce. Poseł Rudowski (B. B.) zajął się zagadnieniem naszego lotnictwa sportowego. Zwrócił uwagę, że lotnictwo sportowe Polski w porównaniu z innymi krajami przedstawia się skromnie. Zachodzi duża dysproporcja między poziomem osiągniętych wyników a rozwojem naszego lotnictwa sportowego. Na pytanie, czy słuszną jest decyzją wycofania się z Challenge'u, co społeczeństwo nasze przyjęło z uczuciem przykrości i zaniepokojenia (?) odpowiedzieć musimy, że jest najsluszniejsza.

—000—

wkroczyć w meritum sprawy, zapytał go,

CZY MA LEGITYMACJĘ DO TAKIEJ SKARGI,

to jest czy został poszkodowany. Z podobną odpowiedzią spotkał się przy przedstawianiu sprawy Berezy a przeciw prokurator winien z urzędu ścigać przestępstwa nadużycia władzy, jak i oszustwa.

Wziewienia coraz tłumniej napelniają się patryotami. Chcąc zgłębić przeciwników politycznych, oskarża się ich

O PRZESTĘPSTWA POSPOLITE,

które nie miały miejsca, a czyni się to na zasadzie doniesień konfidentów.

W dalszym ciągu swego przemówienia poseł Liwo zacytował jako przykład pojęcia sprawiedliwości uzasadnienie wyroku na Fr. Mosora, któremu za złe poczytano jako legionście I Brygady przystąpienie do obozu narodowego. Konstytucja poręcza wolność osobistą i wolność słowa, a tymczasem

KONFISKUJE SIĘ NAWET SPRAWOZDANIA SEJMOWE.

W „Kurjerze Lwowskim“ skonfiskowano nawet część przemówienia posła Miedzińskiego. Za przekonania narodowe prześladowane są młodzież i zamyka bez śledztwa gorzej niż zwyczajnych przestępców, którym winę odwołano. Bereza, to sąd doraźny nad naszą młodzieżą, sąd doraźny za to, że się ma charakter i wolę stworzenia wielkiej Polski. Nawet zabory mieli dla młodzieży wyrozumiałość. Idźcie panowie — mówił poseł Liwo — na „Dziady“ Mickiewicza, które wystawia Teatr Polski a posłyszycie tam słowa wieszczki, że matki wypłakują sobie oczy, bo im synów zabiera Bereza, Bereza, Bereza. — Gdzież się podziela sanacyjna działalność rządów pomajowych? Czy musi się chować za Berezę?

Krótko replikował min. Michałowski, poczem dłużej odpowiadał poseł Paschalski z BR.

Czeski przemysł wojenny a Rumunia.

Bukareszt, 7. 2. (PAT). Prezydium rady ministrów ogłosiło komunikat o zawieszeniu prowadzonych z zakładami Skoda rokowań o dostawę broni. Komunikat stwierdza, że jeśli warunki uzależnione od potrzeb obrony narodowej między innymi żądanie utworzenia krajowego przemysłu wojennego nie będą w rokowaniach przyjęte, to układ z zakładami Skoda, którego wykonanie jest obecnie zawieszone, będzie ostatecznie wypowiedziany.

Niemcy nie dostaną bawelny z Ameryki.

Waszyngton (PAT). Prezydent Roosevelt oświadczył, że projekt sprzedaży bawelny Niemcom został zanieczany. Projekt ten przewidywał spłatę należności w 25 proc. w gotówce, reszta zaś spłacana

być miała towarami niemieckimi. Sprzeciwili się temu amerykańskie koła handlowe, dopatrując się w tem ukrytej formy dumpingu.

—00—

ANGIELSKI WĘGIEL ZA IRLANDZKIE BYDŁO.

Londyn, (PAT). „Nevs Chronicle“ donosi z Cardiff że eksporterzy węgla walijskiego powiadomieni zostali o mającym nastąpić od 1 marca zniesieniu specjalnej irlandzkiej opłaty celnej w wysokości 5 szyl-

lingów od tony węgla brytyjskiego. Opłata ta wprowadzona została przez de Valerę w lipcu 1932 roku, jako odpowiedź na cła bojowe W. Brytanii nałożone na przywożone do W. Brytanii bydło irlandzkie. — Obecnie cła te mają ulec zniesieniu i przez stronę brytyjską.

Paryż, 7. 2. (PAT). Wczoraj po godzinie 22-giej manifestanci, wśród których większość stanowili komuniści, zaczęli z przedmieść i okolic Paryża napływać do centrum miasta. Autobusy, tramwaje i kolejka podziemna, zdążające na Plac Zgody były przepełnione. Znaczne grupy manifestantów przybyły z okolic Paryża pociągami. Policja przedsięwzięła wszystkie środki ostrożności i udało się jej udaremnić planowaną demonstrację. Dokonano 565 aresztowań. Przy zatrzymanych znaleziono podczas rewizji broń, paliki, szmaty przeopjone benzyną itd. W pobliżu Placu Magdaleny jeden z manifestantów dał kilka strzałów do policji, nie raniąc jednak nikogo. O godzinie 1-ej w nocy w pobliżu pałacu prezydenta republiki zatrzymano

grupę około 40 komunistów, z których większość była uzbrojona w rewolwery i sztylety. O godz. 1.30 w nocy w areszcie znajdowało się przeszło 1200 osób.

Wieczorem stowarzyszenie „Jeunesse Patriotes“ zorganizowało zebranie, poświęcone pamięci ofiar 6 lutego. Na zebraniu tem był obecny b. prefekt policji Chiappe, którego entuzjastycznie aklamowano. Po zebraniu nie doszło do żadnych incydentów.

Prefekt policji kazał w nocy usunąć wieńce i kwiaty, złożone na Pl. Zgody i przenieść je na cmentarz Pere la Chaise na groby ofiar wypadków lotowych roku ubiegłego. Wogóle dzień wczorajszy upłynął zarówno w Paryżu, jak i na prowincji bez poważniejszych incydentów.

Parlament jugosłowiański rozwiązany.

Białogród (PAT). Dekretem rady regencyjnej parlament wybrany w dniu 8 listopada 1931 r., został rozwiązany. Nowe wy-

bory odbędą się 5 maja 1935 roku. Wybrana w dniu tym skupczyna zbierze się na sesję nadzwyczajną dn. 3 czerwca br.

Flirt sowiecko-amerykański przed likwidacją.

Waszyngton. (PAT). Departament stanu zakomunikował, że wskutek zmienionych warunków konsulat generalny Stanów Zjedn. w Moskwie będzie zlikwidowany. Również ulega likwidacji szereg placówek konsularnych na terenie Rosji. Oficjalnie komunikują, iż

niedawno zerwanie rokowań sowiecko-amerykańskich w sprawie długów oraz współpracy finansowej zbytecznem czyni utrzymanie licznego aparatu konsularnego Stanów na terenie Związku Sowieckiego.

Od piątku dn. 9 lutego w kinoteatrze „UCIECHA“

Największe wydarzenie artystyczne ostatnich lat!

Nowy gigantyczny twór Cecil B. de Mille'a! — Film milionowy o wystawie — treści i grze, jakiej dotychczas niewidziano

KLEOPATRA

W głównych rolach Claudette Colbert, Warren William, Henry Wilcoxon, Józef Schildkraut. Nowy wielki Triumf „Uciechy“.

W sobotę dnia 9. II. o godzinie 3-ej. Poranki z filmu „W E R O N I K A“.

Skutki konserwatywnego wybryku

Londyn, 7. II. (PAT). W odbytych wczoraj wyborach uzupełniających do izby gmin w dzielnicy Wavertree w Liverpoolu mandat będący dotąd w niepodzielnym posiadaniu partji konserwatywnej, zdobyty został przez Labour Party. Wynik ten spowodowany został wyłącznie rozbiciem głosów konserwatywnych wskutek wystąpienia na arenę 23 lata liczącego syna Churchilla — Randolfa, dziennikarza pisującego kronikę wewnątrzno-polityczną dla nie dzielnych gazet lorda Rothermere. Randolph Churchill, popierany przez swego ojca i ligę obrony Indji, do której należą najbardziej reakcyjni działacze konserwatywni oraz przez całą prasę lorda Rothermere z „Daily Mail“ na czele, rozwinął w Liverpoolu żywą kampanję przeciwko rządowi narodowemu i oficjalnemu kandydatowi partji konserwatywnej, oskarżając go o zdradę zasad konserwatywnych na rzecz oportunistu zwłaszcza w sprawach Indji. Randolph Churchill odebrał oficjalnemu kandydatowi 10 tys. głosów i dzięki temu wybrany został labourzysta. Wynik głosowania był nast.: labourzysta Cleary — 15.611 głosów, oficjalny konserwatysta — 13.771 głosów Randolph Churchill — 10.575 głosów, a liberal 4.208.

FRANCUSKO-NIEMIECKI RUCH GRANICZNY.

Berlin (PAT). Rokowania gospodarcze niemiecko-francuskie doprowadziły m. in. do porozumienia, w myśl którego umowa z 25 kwietnia 1929 r. o małym ruchu granicznym między dwoma krajami rozciągnięta zostanie na całą granicę niemiecko-francuską.

CZY TO BERLIŃSKA PLOTKA?

Paryż (PAT). Havas donosi: Koła oficjalne zaprzeczają wszelkim pogłoskom, jakoby w czasie ostatniej wizyty ministrów francuskich w Londynie, premier Flandin prowadził mały rokowania o uzyskanie dla skarbu francuskiego pożyczki 5 miliardów franków na 2 i pół procent. Koła oficjalne oświadczają, że sprawa ta nie była wcale w Londynie rozważana, tem bardziej, że w danej chwili skarb francuski nie ma potrzeby zaciągania pożyczki.

BULGARJA W WALCE Z KOMUNIZMEM.

Sofja, 7. 2. (PAT). Policja polityczna przedsięwzięła we środę szeroko zakrojoną akcję przeciwko komunistom w m. Gabrowo na południu Bułgarii, gdzie w ostatnich czasach dawała się zauważyć ożywiona działalność komunistyczna. W czasie oblawy dokonano zgórą 100 rewizyj domowych, w następstwie których aresztowano 82 komunistów. Na podstawie zeznań jednego z aresztowanych udało się policji odnaleźć kryjówkę poszukiwanego oddawna działacza komunist. Kabaktiejewa. Gdy inspektor policji w towarzystwie jednego z agentów chciał wkroczyć do mieszkanka Kabaktiejewa, ten rzucił się niespodziewanie ze sztyletem na zaskoczonych tem policjantów, których po krótkiej walce zabił ciętami sztyletu. Mordercy udało się zbiec.

GIEŁDA WARSZAWSKA

Warszawa, 7. 2. (Telef.). Giełda dewizowa: Belgja 123.42; Holandia 358.20; Londyn 25.98; Nowy Jork 5.32; Oslo 136; Paryż 34.93; Praga 22.13; Szwajcaria 171.45; Sztokholm 134; Włochy 45.05; Berlin 212.80. Obroty średnie, tendencja niejednorodna. Dolar prywatnie 5.32; rubel złoty 4.55; dolar złoty 8.99; marka niemiecka 203.50; funt szterlingów 26.

Papiery procentowe: Budowlana 46.50; stabilizacyjna 72.25; inwestycyjna 117.50; premjowa dolarowa 54; konwersyjna 66.75; dolarowa 78.25; listy i obligacje banków państwowych bez zmian.

So zamknięciu kroniki

Wzajemne skargi na tle zeznań

ZŁOŻONYCH W PROCESIE SZANTAŻY STÓW PRASOWYCH.

W związku z zeznaniami złożonymi w procesie przeciw 12 szantażystom przez p. Wolnego, wicepr. dr. Klimecki wniósł w dniu wczorajszym skargę przeciw p. Wolnemu. Równocześnie wiceprez. Klimecki wniósł jako adwokat prośbę do Rady Adwokackiej o wyłączenie mu dochodzących dyscyplinarnych, z powodu podniesionych przeciw niemu zarzutów.

Z drugiej strony informują, że p. Wolny nosi się podobno z zamiarem wytoczenia sprawy sądowej, w związku z opublikowaniem pismem p. wiceprez. Klimeckiego.

M. G. EBERHART.

43

OFIARA CHIRURGA.

Powieść amerykańska.
Przekład autoryzowany.

— oo —

Powtarzam, że doszłam nagle do zupełnej pewności, że to ona starła z błyszczącej, lustrzanej rękojeści tłuste smugi, będące napewno odciskami palców i dłoni. Nie wiedziałam tylko, dlaczego to zrobiła. Jeżeli to były odciski jej palców... — Ale tego trzeba było dopiero dowiedzieć.

ROZDZIAŁ IX.

Zaszłam w swoich myślowych docho-
dzeniach dalej, niż zamierzałam. Sprawy
tajemniczego zniknięcia Piotra Melady
postanowiłam narażać nie rozpatrywać. Na
papierze, bo oczywiście nie mogłam o tem
myśleć.

Zresztą był już najwyższy czas zajęć
się poranną toaletą pacjentów: myciem
i czyszczeniem zębów, żeby zdążyć przed
śniadaniem.

Przekazałam klucze dziennej superinten-
dencie z uczuciem ogromnej ulgi. Musiała
słyszeć o noce awanturze i pewnie nie-
wiele spała, bo była okropnie blada i mi-
zerna. Na szczęście, nie wspomniła słowem
o swem spostrzeżeniu z ubiegłego wieczora.
Nie byłam w nastroju do wysłuchiwa-
nia gadaniny na temat: „A co, nie mówiłam?”,
nawet od osoby wierzącej w duchy.

Atmosfera śniadaniowa podzielała mi
jeszcze na nerwy. Nikt nie miał apetytu,
a pielęgniarki szeptały, oglądając się wciąż
za siebie i podskakując nerwowo za każ-
dym brzękiem w kuchni. Z jadalni udałam
się wprost do swego pokoju, przyczem po
drodze nie odpowiedziałam na żadną ba-
dawczą zaczepkę i wbrew swoim przewidy-
waniom, zasnąłam momentalnie kamiennym
snem. Nawet pielęgniarka, przyzwyczajona
do dorywczystych, często niedostatecznych
wypoczynków, może być czasami zmęczona.

Pamiętam, że usypiając, powiedziałam
sobie, iż pomimo wszystko, muszę się wy-
spać. Ale nie byłam na tyle odważna, żeby
nie zamknąć drzwi na klucz. Zdaje mi się
nawet, że zastawiłam je stołem. Gdyby kto
chciał przekręcić pocichu klamkę, toby się
zawiodł.

Sledztwo odbyło się tego dnia popołu-
dniu. Spalam do pierwszej. Schodząc na-
dół, natknęłam się na dra Kuncę'a, wychod-
zącego z oddziału chirurgicznego dla męż-
czyzn, w symetrycznej asyście dwóch pod-
komendnych lekarzy. Na mój widok kazał
im się odsunąć i rzekł do mnie:

— Krata w oknie, wychodzącym na
drabinę pożarną we wschodnim skrzydle,
była zamknięta. Panna Page sprawdzała
wieczorem, Nikt w tem skrzydle nie chce
się przyznać, że ją otworzył. Nikt się rów-
nież nie przyznaje do schowania flakonika.
Wieczorem, kiedy przeszukiwałam pokój
z sierżantem, nie było go w materacu. Mu-
siał ktoś przynieść później i schować. Pani
kręciła się po korytarzu całą noc — czy
pani nie widziała nikogo, kto mógłby to
zrobić? I kto mógł otworzyć okno?

— Nie widziałam nikogo — odparłam
ostrożnie — kto nie miał prawa być w no-
cy w moim skrzydle.

— Spodziewałem się tej odpowiedzi —
rzekł zagadkowo, opuszczając nos pod wá-
sy i oddalając się bez słowa, a za nim jego
eskorta. Zobaczyłam go dopiero na sledz-
twie.

Odbyło się ono w dużej parterowej sali
konferencyjnej, której solidne umeblowanie
z mahoni i śliskiej, czarnej skóry potęgo-
wało oficjalny nastrój chwili. Upał i dusz-
ność panowały w dalszym ciągu, ale po-
mimo otwartych okien cuchnęło skórą,
stęchłą wonią cygar, rosółem i nieodpar-
tym eierem. Był obecny cały komitet szpi-
talny, wszyscy nasi lekarze, masa policji
w gorących, granatowych mundurach, kilku
bystrokich reporterów i garstka postron-
nych. Ina Harrigan, wystrojona w ogrom-
nie twarzowy negliz koloru jej oczu, sie-
działa na fotelu z kółkami, niewiadomo
z jakiej racji, bo przecież nie zlamala nogi,
lecz rękę. Wyglądała tak uroczo, wzięto
i wzruszająco, że sędziowie przysięgli spo-
glądali na nią niemal ze łzami w oczach.
Po jednej ręce miała swego adwokata, po
drugiej pielęgniarkę.

Dione Melady nie dała się widzieć, tyl-
ko jej mąż siedział w głębi sali razem z Lad-
dem. Pomimo, że ci dwaj nie są wcale do
siebie podobni, twarze ich miały tego dnia
zupełnie jednakowy wyraz ostrożnej czu-
ności, przebiegającej tak samo wyraźnie z la-
dnych rysów, wyniosłych oczu i zaciśnię-
tych ust architektów, jak ze zniszczonej,
światowej fizjonomji jego sąsiada. Nie
brakowało również pielęgniarek.

Sledztwo, chociaż prowadzone uderzą-
co sprawnie, ciągnęło się bardzo długo.
Słuchałam uważnie zeznań i sprawozdań,
ale wyłowiłam później z tego wszystkiego
bardzo niewiele nowego materiału. Pierw-
szą nowość usłyszałam już potem, gdy omó-
wiono szczegółowo okoliczności śmierci dra
Harrigana i to w taki sposób, że nawet
wdowa podniosła do twarzy małą szczy-
nową chusteczkę, a nam wszystkim zrobiło
się niedobrze. W dalszym ciągu zeznawał
pan w ogromnych przydymionych okula-
rach, który zrobił na mnie wrażenie uczo-
nego i wypowiedział to, co miał do wypo-
wiedzenia, sucho i pośpiesznie. Kończąc,
poinformował zebranych, że odciski palców
na klamkach drzwi od windy, drzwi od sali
operacyjnej, ręczce od szafki z instrumenta-
lnej z pielęgniarek. Na to oznajmienie
skuliłam się instynktownie, podczas gdy na
sali zaszeleściło i wiele oczu skierowało się
w kąt sali, upstrzony białymi fartuchami.
Pan w okularach dodał jeszcze, że odciski
na żarówce w windzie pochodziły od rąk
samego dra Harrigana!

O więc... a więc dr. Harrigan sam odkre-
cił czerwoną lampkę i został w ciemno-
ściach.

Wydało mi się, że to odkrycie musiało
być bardzo ważne. Nie mogłam tylko wy-
kombinować, dlaczego. Koroner, który już
o tem wiedział, przeszedł odrazu na dalszy
ciąg. Doznałam zawodu, chociaż przecież
rozumiałam, że jego zadaniem było dowiedzieć
tylko tyle, że mord został spełniony. Praw-
dziwie sledztwo miało się zacząć dopiero
później.

(Ciąg dalszy nastąpi).

ZAKŁAD MALARSTWA ARTYSTYCZNEGO

ST. SKWARCZYNSKIEGO w Krakowie,
Plac Marjacki L. 8. — Telefon Nr. 164-94

zawiadamia

Przew. Duchowieństwo oraz szerokie sfery Publiczności,
że wszelkie roboty w zakresie malarstwa kościelnego
i pokojowego, wykonuje szybko, gustownie, solidnie i tanio.

Dziękując za dotychczasowe zaufanie i życzliwe poparcie
noleca się nadal łaskawym względom.

St. Skwarczyński.

Komisja likwidacyjna Spółki Akcyjnej

Uzdrowisko Ojców

Spółka Akcyjna w likwidacji

zawiadamia PP. Akcjonariuszów, iż dnia 11 marca 1935 r.
o godzinie 18-tej w kancelarii notariusza Dra Jana TO-
KARZA w Krakowie ul. św. Jana L. 18 odbędzie się

Ważne Zgromadzenie Akcjonariuszów

z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Zagajenie Ważnego Zgromadzenia przez Przewodniczącego Ko-
misji Likwidacyjnej i wybór przewodn. Ważnego Zgromadzenia.
- 2) Sprawozdanie Komisji Likwidacyjnej i Komisji Rewizyjnej.
- 3) Zatwierdzenie rachunków za czas od 1/5. 1933 do 31/12. 1934,
rachunku strat i zysków, oraz bilansu zamknięcia likwidacji
w dniu 31. grudnia 1934.
- 4) zatwierdzenie umów pozbycia nieruchomości, budynków, rucho-
mości cesji praw i przejęcia zobowiązań.
- 5) Zatwierdzenie ostatecznych rachunków likwidacji, sprawozdanie
likwidacyjne i jego zatwierdzenie.
- 6) Rozwiązanie Spółki, ustąpienie Komisji Likwidacyjnej i wybór
osoby lub osób upoważnionych do podpisywania dokumentów
formalnych za spółkę, oraz do przechowania ksiąg i dokumen-
tów Spółki.
- 7) Wpiski Akcjonariuszów. W razie nie dojścia do skutku tegoż
Zgromadzenia, odbędzie się ono w drugim terminie z tymże
porządkiem dziennym, w tym samym lokalu dnia 11 marca
1935 r. o godz. 20-tej.

WITRAŻE I OSZKLENIA W OŁOWIU

od zł. 25.— metr kwadratowy

najładniej i najlepiej wykona znany od 1902 r.

KRAKOWSKI ZAKŁAD WITRAŻÓW I OSZKLEN

S. G. ŻELEŃSKI

Kraków, Alca Krasieńskiego 23. Tel. 106-16
(dom własny).

przyjmując również reparacje i odnowy.

Fachowa obsługa.

Fachowa obsługa.

Kosztorysy i porada bezpłatnie. Dostarcza również ramy lub szyny żelazne

15 złotych medali w 31 lat pracy.

Zapowiedź:

1). Podaje się do ogólnej
wiadomości, że nieżonaty
starszy asystent kolejowy
Tadeusz Jan Tęczyński —
zamieszkały w Krakowie
syn urzędnika bankowego
Leona Tęczyńskiego —
i tegoż małżonki Karoliny
z domu Jurkowskiej
zmarię, ostatnio za-
mieszkałych w Krakowie
2) owdowiła Zofia Krau-
se z domu Nowakowska
bez zawodu zamieszkała
w Poznaniu, córka wła-
ściciela domu Stanisława
Nowakowskiego i tegoż
małżonki Marii z domu
Hanaszkiewiczówny za-
mieszkałych w Poznaniu,
ciąga zawrzeć — zwązek
małżeński. O jakie kolwiek
bądź przeszkody należy
donieść w przeciągu 15
dni niżej podnanemu
urzędnikowi stanu cywil-
nego. — Obwieszczenie
nastąpi winno w Pozna-
niu i Krakowie (w gazecie)
Urządnik stanu cywilnego
Frydel. Dnia 8. II. 1935 r.

Pektoraliki,
koloratki

gumowane dla PT. Księ-
ży, białizna, rękawiczki,
skarpetki, kapelusze
poleca:

ROMAN

SZCZERBA

Kraków,
ulica Florjańska 40

CUKIER

rafinowany gruboziar-
nisty, kostkę krysta-
lową — kartony
dostarcza najtaniej

AGENCJA CUKRU

Kraków,

Radziwiłłowska 15.

FISHARMONJE

Förster Löbau Seksonja
Hofmann Wiedeń
Kotykievicz Wiedeń
stałe na składzie

Halena SMOLARSKA,
skład fortepianów
Kraków, Szewska 9

Komornik
Sądu grodzkiego
w Krakowie

Rewiru VIII.

ul. Batorego 25.

Sygnatura: VIII. Km. 637/34.

do L. cz. VI. E. 519/34.

Obwieszczenie o licytacji nieruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego w Krakowie,
rewiru VIII. Mgr. Władysław Wyrobek, mają-
cy kancelarię w Krakowie ul. Batorego Nr. 25
na podstawie art. 676 i 679 k. p. c. podaje do
publicznej wiadomości, że dnia 11. marca 1935
roku o godz. 11 w Sądzie Gr. w Krakowie od-
będzie się sprzedaż w drodze publicznego prze-
targu należącej do dłużników Franciszki i Ka-
zimierza Kosonów w Bronowicach Małych nie-
ruchomości: lwh. 987 ks. gr. gm. kat. Brono-
wice Małe. a to parceli budowl. lkat. 129 i par-
celi grunt. lkat. 1170/11 o łącznym obszarze
140 sążni kw., budynku frontowego, przybu-
dówki i ustępu. Nieruchomość posiada urzędzo-
ną księgę hipotecz. przy Sądzie Grodzkim
w Krakowie.

Nieruchomość oszacowana została na sumę
zł. 8.482. cena zaś wywołania wynosi zł. 5.654
gr. 66.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest
złożyć rekojmię w wysokości zł. 848 gr. 20.

Rekojmię należy złożyć w gotówkę
lub w takich papierach wartościowych, bądź
książeczkach wkładowych instytucji, w któ-
rych wolno umieszczać fundusze małoletnich.
Papiery wartościowe przyjęte będą w wartości
trzech czwartych części ceny giełdowej.

Przy licytacji zachowane będą ustawowe
warunki licytacyjne, o ile dodatkowym publi-
cznym obwieszczeniem nie będą podane do wia-
domości warunki odmienne.

Prawa osób trzecich nie będą przeszkodą
do licytacji i przesądzenia własności na rzecz
nabywcy bez zastrzeżeń, jeżeli osoby te przed
rozpoczęciem przetargu nie złożą dowodu, że
wniosły powództwo o zwolnienie nieruchomości
lub jej części od egzekucji i że uzyskały
postanowienie właściwego sądu, nakazujące
zawieszenia egzekucji.

W ciągu ostatnich dwóch tygodni przed li-
cytacją wolno oglądać nieruchomość w dni
powszednie od godziny 8 do 18-tej, akta zaś
postępowania egzekucyjnego można przeglądać
w Sądzie grodzkim w Krakowie ul. św. Jana
Nr. 22, sala Nr. 38.

Dnia 6. lutego 1935 r.

Komornik Sądu Grodzkiego Rewiru VIII.

(—) Mgr. Władysław Wyrobek.

Komornik
Sądu Grodzkiego
w Krakowie

Rewiru I.

ul. św. Gertrudy 23.

dnia 30 stycznia 1935 r.

Sygn. I. Km. 2882/34.

Obwieszczenie.

W dniu 14 lutego 1935 r. o godzinie 10-tej
sprzedane będą w Krakowie przy ul. Grodz-
kiej L. 42. w drodze publicznej licytacji na-
stępujące ruchomości: rozmaite materiały wel-
niane, które ocenione będą w czasie licytacji
(Art. 588 § 2 kpc.). Można je oglądać w po-
wyższym dniu i pod wskazanym adresem o go-
dzinie 10.

Komornik Sądu Grodzkiego Rewiru I.
(—) Mgr. Ścierański Stanisław.

Komornik
Sądu Grodzkiego
w Krakowie

Rewiru III.

ul. Salwatorska 5.

Obwieszczenie.

Komornik Sądu grodzkiego w Krakowie,
Rew. III. zam. przy ul. Salwatorskiej 5. obwiesz-
cza, że dnia 11-go lutego 1935 r. odbędzie się
publiczna sprzedaż ruchomości o godzinie
11-ta minut 30-cj w Krakowie przy ul. Wol-
nica 13. — Ruchomości stanowią: maszyna
dynamo, motory i in. Sprzedaż ruchomości na-
stąpi najpóźniej w dwie godziny po wyzna-
czeniu. — Oszacowanie ruchomości nastąpi
podczas sprzedaży tychże, jak również oglą-
dać zajęte ruchomości można podczas oszaco-
wania podczas licytacji. Sprzedaż wyznaczona
celem pokrycia wierzytelności przysługującej
Robertowi Ponecowi kupcowi w Krakowie w
kwocie 500 zł. na podstawie nakazu zajęcia
Sądu grodzkiego w Krakowie z dnia 26 wrze-
śnia 1934 r. Sygn. I. N. 5550/34.

Komornik Sądu Grodzkiego, Rewiru III.
(—) Bogdan Ornatewski.

Nowy adres:

ZAKŁAD WITRAŻOWO-SZKLARSKI
Kraków, ulica św. Jana 28.

(dawniej 30)

F-a J. KUSIAK właśc. G. KUSIAKOWA.

Oszklenia zwykłe i witraże kościelne wykonane od
20 zł. za 1 m², również na raty. Ceny niższe niż wszędzie

FORTEPIANY-PIANINA FISHARMONJE

WŁADYSŁAW BOLONSKI

KRAKÓW, UL. ŚW. ANNY 3. Tel. 10465.

Przy zakupnaci towaru
pomożemy się na ogłaszających się
w „Głosie Narodu”.